RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

26. oktober 2011 *

I sag T-436/09,

Julien Dufour, Jolivet (Frankrig), ved advokaterne I. Schoenacker Rossi og H. Djeyaramane,

sagsøger,

støttet af:

Kongeriget Danmark ved B. Weis Fogh og S. Juul Jørgensen, som befuldmægtigede,

af

Republikken Finland, først ved J. Heliskoski, H. Leppo og M. Pere, derefter ved J. Heliskoski og H. Leppo, som befuldmægtigede,

* Processprog: fransk.

og af

Kongeriget Sverige ved A. Falk, K. Petkovska og S. Johannesson, som befuldmægtigede,

intervenienter,

mod

Den Europæiske Centralbank (ECB), først ved K. Laurinavicius og S. Lambrinoc, derefter ved S. Lambrinoc og P. Embley, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af:

Europa-Kommissionen ved J.-P. Keppenne og C. ten Dam, som befuldmægtigede,

intervenient,

angående dels en påstand om annullation af ECB's Styrelsesråds afgørelse, som blev meddelt sagsøgeren ved ECB's formands skrivelse af 2. september 2009, om at meddele afslag på den af sagsøgeren fremsatte anmodning om at få adgang til de databaser, der ligger til grund for ECB's udarbejdelse af rapporter om ansættelse af bankens

personale og dette personales mobilitet, dels en påstand om erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af afslaget på hans anmodning om aktindsigt,

har

RETTEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, O. Czúcz, og dommerne I. Labucka og D. Gratsias (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig V. Nagy,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 7. juni 2011,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

1 Aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks (ECB) dokumenter er reguleret ved ECB's afgørelse 2004/258/EF af 4. marts 2004 (EUT L 80, s. 42). Afgørelsens artikel 2-4

og 6-9 bestemmer følgende:

»*Artikel 2*

Personer, der har ret til aktindsigt, og anvendelsesområde

1. Enhver unionsborger og enhver fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i ECB-dokumenter med forbehold af de betingelser og begrænsninger, der er fastsat i denne afgørelse.

[…]

Artikel 3

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

a) »dokument« og »ECB-dokument«: ethvert indhold uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd- eller billedoptagelser, audiovisuelle optagelser), som er udarbejdet af eller tilhører ECB og vedrører ECB's politikker, aktiviteter og beslutninger […]

Artikel 4

Undtagelser

1. ECB afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for:

a) beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til:

— fortroligheden af forhandlingerne i ECB's besluttende organer

— Fællesskabets eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik

— ECB's eller [de nationale centralbankers] interne finanser

— beskyttelsen af eurosedlernes integritet

— den offentlige sikkerhed

— internationale finansielle, monetære eller økonomiske forbindelser

b) privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i henhold til Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger

c) fortroligheden af oplysninger, der er beskyttet som sådan i henhold til fællesskabslovgivningen.

2. ECB afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for:

— en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder

— retslige procedurer og juridisk rådgivning

— formålet med inspektioner, undersøgelser og revision

medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumentet.

3. Der gives afslag på aktindsigt i dokumenter, der indeholder meningstilkendegivelser til internt brug som led i drøftelser og indledende konsultationer inden for ECB eller med [de nationale centralbanker], selv efter at der er truffet afgørelse, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumentet.

4. Med hensyn til dokumenter fra tredjemand rådfører ECB sig med denne tredjemand for at vurdere, om en undtagelse i henhold til denne artikel finder anvendelse, medmindre det er indlysende, at dokumentet skal eller ikke skal udleveres.

5. Hvis kun dele af det ønskede dokument er omfattet af en undtagelse, skal den resterende del af dokumentet udleveres.

6. Undtagelserne som fastlagt i denne artikel finder kun anvendelse i den periode, hvor beskyttelsen er begrundet i dokumentets indhold. Undtagelserne finder anvendelse i højst 30 år, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat af ECB's Styrelsesråd. Med hensyn til dokumenter, der er omfattet af undtagelserne vedrørende privatlivets fred eller forretningsmæssige interesser, kan undtagelserne finde anvendelse efter udløbet af dette tidsrum.

[…]

Artikel 6

Begæringer

1. Begæring om aktindsigt skal indgives til ECB i skriftlig form, herunder elektronisk form, på et af Den Europæiske Unions officielle sprog og være affattet tilstrækkelig præcist til, at ECB kan identificere det ønskede dokument. Den, der fremsætter begæringen, er ikke forpligtet til at begrunde denne.

2. Er en begæring ikke tilstrækkelig præcis, anmoder ECB den, der har fremsat begæringen, om at præcisere denne og bistår vedkommende hermed.

3. Vedrører en begæring et meget langt dokument eller et meget stort antal dokumenter, kan ECB sammen med den, der har fremsat begæringen, uformelt søge at nå frem til en rimelig løsning.

Artikel 7

Behandling af oprindelige begæringer

1. En begæring om aktindsigt i et dokument skal behandles straks. En bekræftelse af modtagelsen fremsendes til den, der har fremsat begæringen. Inden 20 arbejdsdage fra modtagelsen af begæringen eller ved modtagelsen af den præciserede begæring, som ECB har anmodet om i henhold til artikel 6, stk. 2, skal generaldirektøren for Sekretariat og Sprogtjenester enten meddele aktindsigt i det ønskede dokument og give adgang i overensstemmelse med artikel 9 eller skriftligt begrunde, hvorfor der gives helt eller delvist afslag, og oplyse vedkommende om retten til at genfremsætte begæringen i henhold til stk. 2.

2. Giver ECB den, der har fremsat begæringen, helt eller delvist afslag, kan vedkommende inden 20 arbejdsdage fra modtagelsen af ECB's svar genfremsætte begæringen over for ECB's direktion med henblik på at få begæringen taget op til fornyet behandling. Har ECB ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist på 20 arbejdsdage for behandlingen af den oprindelige begæring, kan den, der har fremsat begæringen, ligeledes genfremsætte denne.

3. I undtagelsestilfælde, f.eks. hvis begæringen vedrører meget lange dokumenter, eller der er tale om et meget stort antal dokumenter, eller hvis samråd med tredjemand er nødvendig, kan ECB forlænge den i stk. 1 nævnte frist med yderligere 20 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

4. Stk. 1 finder ikke anvendelse i tilfælde af alt for omfangsrige eller urimelige begæringer, navnlig hvis de er af gentagen karakter.

Artikel 8

Behandling af genfremsatte begæringer

1. En genfremsat begæring skal behandles straks. Inden 20 arbejdsdage fra modtagelsen af en sådan begæring skal direktionen enten meddele aktindsigt i det ønskede dokument og give adgang i overensstemmelse med artikel 9 eller skriftligt begrunde, hvorfor der gives helt eller delvist afslag. I tilfælde af et helt eller delvist afslag oplyser ECB den, der har fremsat begæringen, om de retsmidler, vedkommende råder over i henhold til artikel 230 og 195 i traktaten.

2. I undtagelsestilfælde, f.eks. hvis begæringen vedrører et meget langt dokument, eller der er tale om et meget stort antal dokumenter, kan ECB forlænge den i stk. 1 nævnte frist med yderligere 20 arbejdsdage, forudsat at den, der har fremsat begæringen, underrettes herom og gives en nærmere begrundelse.

3. Har ECB ikke afgivet svar inden for den fastsatte frist, anses dette for et afslag på begæringen, og den, der har fremsat begæringen, kan herefter iværksætte domstolsprøvelse og/eller klage til Den Europæiske Ombudsmand på grundlag af henholdsvis artikel 230 og artikel 195 i traktaten.

Artikel 9

Aktindsigt efter begæring

1. Aktindsigt i dokumenter, som ECB har givet adgang til, kan udøves af den, der har fremsat begæringen, enten ved gennemsyn i ECB's lokaler eller ved udlevering af en kopi, herunder eventuelt en elektronisk kopi. Den, der har fremsat begæringen, kan pålægges at betale omkostningerne ved kopiering og fremsendelse af kopier. Betaling herfor må ikke overstige de faktiske omkostninger ved kopieringen og fremsendelsen. Gennemsyn af dokumenter på stedet, kopier af mindre end 20 sider i A4-format og direkte adgang til dokumenter i elektronisk form er gratis.

2. Hvis ECB allerede har gjort et dokument tilgængeligt, og den, der har fremsat begæringen, let kan få adgang til det, kan ECB opfylde sin forpligtelse til at give aktindsigt ved at oplyse vedkommende om, hvordan denne kan få adgang til dokumentet.

3. Dokumenterne leveres i en eksisterende udgave og et eksisterende format (herunder i elektronisk form eller i et alternativt format), som den, der har fremsat begæringen, har anmodet om.«

2 Artikel 3, litra a), og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-

Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43) har følgende ordlyd:

»*Artikel 3*

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »dokument«: ethvert indhold uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd- eller billedoptagelser, audiovisuelle optagelser) vedrørende emner, der har at gøre med politikker, aktiviteter og beslutninger, der henhører under institutionens kompetenceområde

[…]

Artikel 11

Registre

1. For at gøre borgernes udnyttelse af deres rettigheder i henhold til denne forordning effektiv giver hver institution adgang til et register over dokumenter. Der bør gives adgang til registret i elektronisk form. Henvisninger til dokumenterne indføres hurtigst muligt i registret.

2. Registret skal for hvert dokument indeholde et referencenummer (herunder i givet fald den interinstitutionelle reference), emne og/eller en kort beskrivelse af dokumentets indhold samt den dato, hvor dokumentet blev modtaget eller udarbejdet og indført i registret. Henvisninger indføres på en sådan måde, at de ikke hindrer beskyttelsen af de i artikel 4 omhandlede interesser.

3. Institutionerne træffer straks de nødvendige foranstaltninger med henblik på oprettelse af registret, der skal tages i brug senest den 3. juni 2002.«

Tvistens baggrund

3 Sagsøgeren, Julien Dufour, er PhD studerende i sociologi og skriver en afhandling med titlen »Sociogenèse de l'autorité d'une institution financière: le cas de la [BCE]« (»Sociogenese af en finansiel institutions autoritet: Tilfældet [ECB]«).

4 Den 28. maj 2009 fremsatte sagsøgeren i en e-mail til ECB begæring om aktindsigt i for det første ECB's rapporter om ansættelse af personale og personalets mobilitet (herefter »rapporterne«), og for det andet i »de databaser, som udgjorde grundlaget for de statistiske analyser i rapporterne«.

5 Ved skrivelse af 23. juli 2009 oplyste ECB sagsøgeren om, at den havde besluttet at give ham delvis aktindsigt i rapporterne. Hvad derimod angik de databaser, der udgjorde grundlaget for udarbejdelsen af rapporterne, gav ECB afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt med den begrundelse, at databaserne »som sådan« ikke var omfattet af definitionen på et dokument i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, og at der ikke fandtes noget selvstændigt dokument, der kunne udleveres til sagsøgeren som svar på hans anmodning.

6 Ved skrivelse af 9. august 2009 genfremsatte sagsøgeren sin begæring i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i afgørelse 2004/258 for så vidt angik aktindsigt i de databaser, der var nævnt i hans oprindelige begæring. I den genfremsatte begæring gjorde sagsøgeren i det væsentlige gældende, at en database i modsætning til, hvad ECB anførte i skrivelsen af 23. juli 2009, er et dokument som omhandlet i afgørelse 2004/258. Ifølge sagsøgeren var der »ingen tvivl om, at de ønskede oplysninger faktisk [var] et indhold opbevaret elektronisk (data-»baserne«), som er udarbejdet af ECB«. Desuden præciserede sagsøgeren, at han ikke anmodede om adgang til navneoplysninger, og at hans begæring vedrørte de databaser, der udgjorde grundlaget for udarbejdelsen af rapporterne »uden kolonnerne med angivelse af for- og efternavne« på de berørte medarbejdere.

7 Ved afgørelse truffet af ECB's direktion, der blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse fra ECB's formand af 2. september 2009 (herefter »den anfægtede afgørelse«), blev der givet afslag på den genfremsatte begæring. Som begrundelse for afslaget anførte ECB følgende:

»De elektroniske databaser, der anvendes ved udarbejdelsen af rapporterne […], kan ikke anses for et dokument som omhandlet i afgørelse [2004/258] om aktindsigt i [ECB's] dokumenter, idet udskrifter fra denne database (som er omfattet af definition af et «dokument») ikke findes som selvstændige dokumenter. Følgelig kan Deres begæring ikke efterkommes ved et simpelt udtræk i form af en udskrift eller en elektronisk kopi. For at imødekomme Deres begæring ville oplysningerne skulle undergå en systematisering og en supplerende analyse, på baggrund af hvilke de nye oplysninger skulle samles i et dokument. Denne procedure ville indebære en væsentlig arbejdsbyrde. Imidlertid falder en systematisering og en supplerende analyse uden for rammerne af den ordning for aktindsigt i ECB's dokumenter, der er indført ved afgørelse [2004/258,] eftersom dokumentet ikke findes og vil skulle udarbejdes.«

Retsforhandlinger og parternes påstande

8 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 29. oktober 2009 har sagsøgeren anlagt denne sag.

9 Ved tre særskilte processkrifter indleveret til Justitskontoret samme dag fremsatte sagsøgeren for det første i henhold til artikel 76a i Rettens procesreglement anmodning om hasteprocedure, og for det andet to anmodninger om retshjælp i medfør at procesreglementets artikel 94. Anmodningerne blev afslået ved henholdsvis afgørelse af 10. december 2009 og kendelser afsagt af formanden for Rettens Femte Afdeling den 15. marts 2010 (sagerne T-436/09 AJ og T-436/09 AJ II, Dufour mod ECB, ikke trykt i Samling af Afgørelser).

10 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 9. februar, den 18. februar og den 8. marts 2010 har Kongeriget Danmark, Kongeriget Sverige og Republikken Finland fremsat begæringer om tilladelse til at intervenere til støtte for sagsøgerens påstande. Ved kendelser af henholdsvis 24. marts og 21. april 2010 har formanden for Rettens Femte Afdeling imødekommet interventionsbegæringerne. Kongeriget Sverige, Republikken Finland og Kongeriget Danmark indgav interventionsindlæg henholdsvis den 12. maj, den 3. juni og den 9. juni 2010.

11 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 25. februar 2010 anmodede Europa-Kommissionen om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for ECB's påstande. Ved kendelse af 24. marts 2010 gav formanden for Rettens Femte Afdeling tilladelse til denne intervention. Kommissionen indgav interventionsindlæg den 9. juni 2010.

12 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, er den refererende dommer, der indledningsvis blev udpeget, blevet tilknyttet Tredje Afdeling, og den foreliggende sag er følgelig blevet henvist til denne afdeling. På grund af den delvise nybesættelse af embederne ved Retten er sagen blevet tildelt en ny refererende dommer, der har sæde i samme afdeling.

13 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Tredje Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og har som led i de foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, der er omhandlet i procesreglementets artikel 64, anmodet dels ECB og Kommissionen om skriftligt at besvare et spørgsmål, dels ECB og Kongeriget Sverige om at fremlægge visse dokumenter. Parterne har efterkommet anmodningerne.

14 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten under retsmødet den 7. juni 2011.

15 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— ECB tilpligtes at tilstille sagsøgeren samtlige de databaser, der har gjort det muligt at udarbejde rapporterne.

— ECB tilpligtes at betale 5 000 EUR i erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt.

— ECB tilpligtes at betale sagens omkostninger.

16 Kongeriget Danmark, Republikken Finland og Kongeriget Sverige har støttet sagsøgerens påstand om annullation af den anfægtede afgørelse.

17 ECB har nedlagt følgende påstande:

— Afvisning, subsidiært frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

18 Kommissionen har støttet ECB's påstand om frifindelse.

Påstanden om annullation

1. *Formaliteten*

Parternes argumenter

19 ECB har indledningsvis gjort gældende, at sagsøgerens påstand om annullation af den anfægtede afgørelse skal afvises, da den er uden genstand.

20 For det første har ECB anført, at den i forbindelse med sine personalerekrutteringsprocedurer benytter et it-system, der leveres af en ekstern udbyder. Det pågældende it-system gør det muligt for ansøgerne at indlevere deres ansøgninger elektronisk og

at uploade de nødvendige oplysninger vedrørende deres personlige data, deres uddannelse samt deres erhvervserfaring. Dette it-system giver ligeledes mulighed for at uddrage mere generelle oplysninger om rekrutteringsproceduren, såsom antallet af ansøgere. Den tekniske konfigurering af det omhandlede it-system gør det imidlertid ikke muligt at uddrage oplysninger om det samlede antal profiler. Såfremt en ansøger ikke indgiver ansøgninger om nye ledige stillinger, vil den pågældendes oplysninger desuden automatisk blive slettet af it-systemet efter 24 måneder, og vil kun kunne genskabes af den eksterne serviceudbyder mod betaling. Et sådant it-system er blevet benyttet siden 2004. Før denne dato blev de tidligere rekrutteringsprocedurer organiseret på grundlag af ansøgninger indleveret i papirform. Visse oplysninger vedrørende sidstnævnte ansøgninger blev manuelt summarisk registreret ved hjælp af et regneark i et softwareprogram.

21 For det andet har ECB anført, at oplysningerne vedrørende mobiliteten af dens personale inden for Banken kun kan uddrages af et andet af ECB's it-systemer, nemlig det system, der anvendes til personaleadministration og løn. Dette it-system indeholder oplysninger om alle ECB's ansatte, tidligere og nuværende, fra 1998, samt om praktikanter og eksternt personale fra 2007. Særligt er oplysningerne om personalets mobilitet til rådighed fra 2004. Oplysningerne om ECB's personales mobilitet fra før 2004 er indeholdt i en særskilt database, som er tilgængelig uden at være ajourført. Endvidere findes der en anden database, som indeholder oplysninger om eksternt personale og om praktikanter fra perioden fra 1999 til 2007.

22 For det tredje har ECB anført, at rapporterne er udarbejdet på grundlag af en systematisering og en analyse af de rådata, der var tilgængelige på tidspunktet for deres udarbejdelse. ECB bekræfter, at det blev forklaret sagsøgeren, at hans begæring om aktindsigt ikke kunne imødekommes ved blot at foretage et udtræk af oplysninger fra de omhandlede databaser. Det ville være påkrævet manuelt at indsamle de

nødvendige oplysninger ved at anvende bestemte søgeparametre og at udarbejde nye rapporter i elektronisk form eller papirform.

23 Desuden er ECB af den opfattelse, at de oplysninger, der udgjorde grundlaget for udarbejdelsen af rapporterne, ikke længere var til rådighed i deres helhed i den stand, hvori de befandt sig ved udarbejdelsen af rapporterne, som følge af, at visse oplysninger slettes automatisk efter 24 måneder, og af, at der er tilføjet oplysninger vedrørende de nye personalerekrutteringsprocedurer organiseret af ECB. Det er alene nogle udskrifter fra databaserne, som blev anvendt ved systematiseringen af oplysningerne med henblik på udarbejdelsen af rapporterne, som er blevet bevaret, og dette rent vilkårligt.

24 ECB har på denne baggrund konkluderet, at annullationssøgsmålet er uden genstand, for så vidt som sagsøgeren søger at opnå adgang til selve databaserne eller til udskrifter heraf, som ikke findes, og som vil skulle udarbejdes for at imødekomme sagsøgerens begæring.

25 Hvad dernæst angår sagsøgerens anden påstand har ECB gjort gældende, at påstanden skal afvises, eftersom det følger af fast retspraksis, at Unionens retsinstanser ikke, når de annullerer en afgørelse om aktindsigt i dokumenter hidrørende fra en institution, et organ eller et agentur i Unionen, kan pålægge ophavsmanden til den annullerede afgørelse at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af dommen om annullation.

26 Sagsøgeren har bestridt ECB's argumenter og har gjort gældende, at hans søgsmål skal antages til realitetsbehandling.

Rettens bemærkninger

27 Hvad for det første angår ECB's argument om, at påstanden om annullation er uden genstand, bemærkes, at dette argument kun kan forstås i den retning, at sagsøgeren ikke har nogen retlig interesse i, at den anfægtede afgørelse annulleres, eftersom det, selv i tilfælde af en sådan annullation, ville være umuligt at give sagsøgeren adgang til de databaser, som hans begæring vedrører, idet de ikke findes.

28 Det bemærkes, at et annullationssøgmål, der anlægges af en fysisk eller juridisk person, ifølge fast retspraksis kun kan admitteres, såfremt sagsøgeren har en retlig interesse i, at den pågældende retsakt annulleres. En sådan interesse foreligger kun, såfremt en annullation af den anfægtede retsakt i sig selv kan have retsvirkninger, og søgsmålet således med sit resultat kan tilføre parten en fordel (jf. Rettens dom af 10.12.2009, sag T-195/08, Antwerpse Bouwwerken mod Kommissionen, Sml. II, s. 4439, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).

29 Uden at skabe usikkerhed om den faste retspraksis, der er nævnt ovenfor, skal der imidlertid i forbindelse med nærværende sag vedrørende aktindsigt ligeledes tages hensyn til, at lovgiver ved vedtagelsen af afgørelse 2004/258 var bevidst om de akutte vanskeligheder, som den borger, der er på jagt efter oplysninger, fra begyndelsen stilles over for i forhold til at identificere dokumenter, idet borgeren i de fleste tilfælde ikke kender de dokumenter, som indeholder oplysningerne, og må henvende sig til den administration, som ligger inde med dokumenterne og dermed oplysningerne (jf., analogt, Rettens dom af 10.9.2008, sag T-42/05, Williams mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 71).

30 Således synes ordlyden af artikel 6, stk. 2, i afgørelse 2004/258 med brugen af verberne »anmoder« og »bistår« at indikere, at alene konstateringen af, at begæringen om aktindsigt ikke er tilstrækkelig præcis, uanset årsagen hertil, bør give den modtagende institution anledning til at tage kontakt til den, der har fremsat begæringen,

med henblik på bedst at definere, hvilke dokumenter der anmodes om. Der er således tale om en bestemmelse, som på området for offentlighedens aktindsigt i dokumenter udgør den formelle transskription af princippet om god forvaltningsskik, der findes blandt de garantier, som Fællesskabets retsorden giver med hensyn til den administrative sagsbehandling. Bistandspligten er således afgørende for at sikre den effektive virkning af retten til aktindsigt som defineret ved afgørelse 2004/258 (jf., analogt, dommen i sagen Williams mod Kommissionen, nævnt i præmis 29 ovenfor, præmis 74).

31 Det følger af ovenstående betragtninger, at ECB ikke straks kan afvise en begæring om aktindsigt med den begrundelse, at det dokument, begæringen vedrører, ikke findes. Tværtimod påhviler det institutionen i et sådant tilfælde i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i afgørelse 2004/258 at anmode den, der har fremsat begæringen, om at præcisere denne og bistå vedkommende hermed, bl.a. ved at informere vedkommende om, hvilke dokumenter i institutionens besiddelse der svarer til dem, begæringen om aktindsigt vedrører, eller som vil kunne indeholde en del af eller alle de oplysninger, der søges af den, der har fremsat begæringen. Det er kun i det tilfælde, hvor den, der har fremsat begæringen, på trods af disse præciseringer fortsat anmoder om aktindsigt i et ikke-eksisterende dokument, at ECB er berettiget til at give afslag på begæringen om aktindsigt med den begrundelse, at den er uden genstand.

32 I det konkrete tilfælde bemærkes, at sagsøgerens oprindelige begæring bl.a. vedrørte aktindsigt i »de databaser, som udgjorde grundlaget for de statistiske analyser i rapporterne« (jf. præmis 4 ovenfor).

33 Såvel i sin skrivelse af 23. juli 2009 (jf. præmis 5 ovenfor) som i den anfægtede afgørelse afslog ECB denne begæring, i det væsentlige med den begrundelse, at de databaser, hvori sagsøgeren begærede aktindsigt, ikke udgjorde dokumenter i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i afgørelse 2004/258. ECB rejste derimod på ingen måde tvivl om, hvorvidt nævnte databaser findes.

34 Ganske vist har ECB i sin argumentation, der er gengivet i præmis 20-23 ovenfor, nuanceret dette standpunkt betydeligt. ECB har i det væsentlige forklaret, at der ikke fandtes specifikke databaser, som havde til formål at fungere som basis for udarbejdelsen af rapporterne, men at de relevante oplysninger i denne henseende var indeholdt i et it-system til håndtering af ansøgninger samt i de forskellige databaser, som ECB benytter til personaleadministration. Oplysningerne var uddraget af disse databaser og havde udgjort grundlaget for udarbejdelsen af rapporterne.

35 Imidlertid giver ECB's supplerende forklaringer på ingen måde grundlag for at antage, at sagsøgeren ikke har interesse i at nedlægge påstand om annullation af den anfægtede afgørelse.

36 Den anfægtede afgørelse er således støttet på den opfattelse, som sagsøgeren har bestridt, at afgørelse 2004/258 ikke finder anvendelse for så vidt angår aktindsigt i databaser eller i de oplysninger, som de indeholder.

37 Hvis sagsøgerens argumenter for det modsatte blev taget til følge, og den anfægtede afgørelse blev annulleret på dette grundlag, ville ECB ganske vist ikke være forpligtet til at give sagsøgerne adgang til databaser, der ikke findes. Det ville dog i et sådant tilfælde påhvile ECB i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i afgørelse 2004/258 at anmode sagsøgeren om at præcisere sin begæring om aktindsigt og bistå ham hermed ved — således som Banken i det væsentlige har gjort ved den argumentation, der er gengivet i præmis 20-23 ovenfor — at informere ham om de databaser, ECB råder over, som vil kunne indeholde de oplysninger, han er interesseret i.

38 Det følger heraf, at sagsøgeren har en retlig interesse i en prøvelse af den anfægtede afgørelse, og at sagsøgerens annullationspåstand skal antages til realitetsbehandling.

39 Hvad for det andet angår sagsøgerens anden påstand, hvorefter ECB tilpligtes at »tilstille sagsøgeren samtlige de databaser, der har gjort det muligt at udarbejde rapporterne«, fremgår det af fast retspraksis, at Retten ikke under udøvelsen af sin

kompetence til at prøve retsakters lovlighed kan give institutionerne pålæg eller træffe afgørelser på deres vegne. Denne begrænsning i legalitetskontrollen finder anvendelse på alle områder, hvor Retten har kompetence, herunder med hensyn til aktindsigt (Rettens dom af 12.7.2001, sag T-204/99, Mattila mod Rådet og Kommissionen, Sml. II, s. 2265, præmis 26).

40 Følgelig må sagsøgerens anden påstand afvises.

2. *Realiteten*

41 Til støtte for sin påstand om annullation har sagsøgeren anført tre anbringender vedrørende for det første en retlig fejl, idet den anfægtede afgørelse er støttet på en undtagelse til retten til aktindsigt, der ikke er fastsat i afgørelse 2004/258, for det andet en retlig fejl, idet ECB i den anfægtede afgørelse med urette fandt, at databaserne ikke udgjorde dokumenter som omhandlet i nævnte afgørelses artikel 3, litra a), og for det tredje en retlig fejl, idet ECB i den anfægtede afgørelse med henblik på at give afslag på aktindsigt i de omhandlede databaser med urette henviste til den arbejdsbyrde og de praktiske vanskeligheder, som en sådan aktindsigt ville kræve af ECB.

42 Desuden har Kongeriget Danmark, Republikken Finland og Kongeriget Sverige i deres interventionsindlæg gjort gældende, at begrundelsespligten er tilsidesat i den anfægtede afgørelse. Da tilsidesættelse af begrundelsespligten er et spørgsmål vedrørende grundlæggende retsprincipper, der om nødvendigt skal efterprøves ex officio af Retten (Domstolens dom af 20.2.1997, sag C-166/95 P, Kommissionen mod Daffik, Sml. I, s. 983, præmis 24, og Rettens dom af 8.9.2009, sag T-404/06 P, ETF mod

Landgren, Sml. II, s. 2841, præmis 137), skal dette spørgsmål behandles indledningsvis før gennemgangen af de tre anbringender, der er gjort gældende af sagsøgeren.

Den anfægtede afgørelses begrundelse

Parternes argumenter

43 Kongeriget Danmark, Republikken Finland og Kongeriget Sverige har i det væsentlige gjort gældende, at der i den anfægtede afgørelse ikke i tilstrækkelig grad er redegjort for, hvilke elementer der lå til grund for konklusionen om, at sagsøgerens begæring om aktindsigt ikke vedrører et dokument i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i afgørelse 2004/258.

44 ECB og Kommissionen har som svar på et skriftligt spørgsmål fra Retten indgivet skriftlige bemærkninger til ovennævnte argumenter. De gør i det væsentlige gældende, at den anfægtede afgørelse er tilstrækkeligt begrundet, hvorfor intervenienternes ovennævnte argumenter skal forkastes.

Rettens bemærkninger

45 Artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i afgørelse 2004/258 bestemmer, at ECB som svar på en begæring om aktindsigt i et af dens dokumenter enten skal meddele aktindsigt i det ønskede dokument og give den, der har fremsat begæringen, adgang i overensstemmelse med artikel 9, eller skriftligt begrunde over for vedkommende, hvorfor der gives helt eller delvist afslag.

46 Det følger heraf, at såvel ECB's afgørelse om afslag på en oprindelig begæring om aktindsigt som en afgørelse om afslag på en genfremsat begæring skal begrundes.

47 Det følger af fast retspraksis, der ligeledes finder anvendelse på området for aktindsigt, at begrundelsen skal tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at Unionens retsinstanser kan udøve deres prøvelsesret. Det nærmere indhold af begrundelseskravet skal fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en beslutnings begrundelse opfylder kravene, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (dommen i sagen Williams mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 29, præmis 94 og den deri nævnte retspraksis).

48 I det foreliggende tilfælde må det konstateres, at ECB har overholdt sin forpligtelse til at give sagsøgeren meddelelse om grundene til dens afslag på at give ham hel eller delvis aktindsigt i de databaser, der er omfattet af hans begæring.

49 Såvel i skrivelsen af 23. juli 2009, hvorved sagsøgeren blev givet afslag på sin oprindelige begæring om aktindsigt, som i den anfægtede afgørelse er det i det væsentlige angivet, at der gives afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt med den begrundelse, at den ikke vedrører et dokument i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258.

50 Nærmere bestemt fremgår det heraf, at de databaser, der er tale om i sagsøgerens begæring om aktindsigt, ifølge ECB ikke udgør dokumenter som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258. ECB har i denne henseende anført, at printede uddrag af indholdet af de pågældende databaser ville have udgjort dokumenter og ville have været egnede til at blive gjort til genstand for aktindsigt, men har oplyst, at sådanne udgaver ikke fandtes. Udarbejdelsen af dem ville efter en indsats med hensyn til systematisering og yderligere analyse kræve, at der blev oprettet et nyt dokument. Denne procedure, der ville indebære en væsentlig arbejdsbyrde, er ikke omfattet af afgørelse 2004/258 (jf. præmis 5 og 7 ovenfor).

51 Denne begrundelse har gjort det muligt for sagsøgeren at forstå grundlaget for ECB's afslag på hans begæring om aktindsigt og at indbringe dette afslag for Unionens retsinstanser, hvilket han i øvrigt har gjort, og det skal i forbindelse med behandlingen af de anbringender, som sagsøgeren har gjort gældende til støtte for sit søgsmål, undersøges, om de grunde, som ECB har angivet med henblik på at give afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt, er korrekte eller fejlagtige.

52 Desuden fremgår det af fast retspraksis, at begrundelsespligten udgør en væsentlig formforskrift, som bør adskilles fra begrundelsens materielle indhold, der henhører under spørgsmålet om lovligheden af den anfægtede retsakt (Rettens dom af 12.9.2007, forenede sager T-239/04 og T-323/04, Italien mod Kommissionen, Sml. II, s. 3265, præmis 117 og den deri nævnte retspraksis). Den omstændighed, at begrundelsen eventuelt er fejlagtig, gør således ikke begrundelsen ikke-eksisterende (jf. Rettens dom af 8.7.2010, sag T-368/09 P, Sevenier mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).

53 Det må følgelig konkluderes, at den anfægtede afgørelse er tilstrækkeligt begrundet med forbehold for en prøvelse af, hvorvidt denne begrundelse er berettiget, der foretages i det følgende. I denne henseende er det hensigtsmæssigt at indlede med en undersøgelse af det andet anbringende vedrørende en retlig fejl derved, at ECB i den

anfægtede afgørelse med urette fandt, at databaserne ikke udgjorde dokumenter som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258.

Det andet anbringende vedrørende en retlig fejl derved, at ECB i den anfægtede afgørelse med urette fandt, at databaserne ikke udgjorde dokumenter som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258

Parternes argumenter

54 Sagsøgeren samt Kongeriget Danmark, Republikken Finland og Kongeriget Sverige har indledningsvis gjort gældende, at fortolkningen af begrebet dokument i forbindelse med afgørelse 2004/258 skal tage hensyn til de principper, der har ligget til grund for vedtagelsen af forordning nr. 1049/2001 samt retspraksis vedrørende forordningens anvendelse, og dette så meget desto mere i betragtning af, at forordningen er omtalt i anden betragtning til afgørelsen.

55 Intervenienterne, der er indtrådt til støtte for sagsøgerens påstande, er desuden af den opfattelse, at udtrykket »dokument«, der er defineret enslydende i såvel afgørelse 2004/258 som i forordning nr. 1049/2001, i begge tilfælde skal fortolkes på samme måde og gøres til genstand for en vid fortolkning, hvorved der tages hensyn til den teknologiske udvikling. Republikken Finland har tilføjet, at en for restriktiv fortolkning af udtrykket indirekte ville føre til en udvidelse af anvendelsesområdet for de forskellige undtagelser til aktindsigt, hvilket ville være i strid med retspraksis, der går ind for en streng fortolkning og anvendelse af disse undtagelser.

56 Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl, idet ECB fandt, at en database ikke var et dokument, der kunne gøres til genstand for aktindsigt på grundlag af afgørelse 2004/258. Ifølge sagsøgeren var det med urette, at ECB i den anfægtede afgørelse gjorde en databases karakter af dokument i afgørelsens forstand afhængig af, at der forelå en udskrift i papirform fra denne database. Henset til det ordvalg, der er anvendt i afgørelsens artikel 3, litra a), er en database i sig selv et dokument. Sagsøgeren har i denne forbindelse henvist til Domstolens dom af 9. november 2004, sag C-444/02, Fixtures Marketing (Sml. I, s. 10549, præmis 30), der ligeledes understøtter sagsøgerens standpunkt, og har præciseret, at hans anmodning omhandlede »rådata«, dvs. data, der ikke er undergivet behandling, fra de relevante databaser hos ECB.

57 Sagsøgeren har tilføjet, at det på ingen måde ville være påkrævet at oprette et nyt dokument for at imødekomme hans begæring. Det ville alene være nødvendigt at udvælge bestemte variabler og kopiere dem, dvs. en opgave, der svarer til en selektiv fotokopiering af et dokument. I øvrigt har sagsøgeren som svar på argumentet om, at et dokument som omhandlet i afgørelse 2004/258 skal udvise en vis grad af stabilitet, understreget, at dette er et yderligere kriterium, som ikke er omfattet af definitionen i afgørelsens artikel 3, litra a).

58 Hver af de tre parter, der er interveneret til støtte for sagsøgeren, støtter sagsøgerens påstand om annullation af den anfægtede afgørelse, men indtager lettere forskellige holdninger med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt en database og de oplysninger, den indeholder, udgør dokumenter som omhandlet i afgørelse 2004/258.

59 Kongeriget Danmark har gjort gældende, at en database ikke som sådan er et dokument med henblik på bestemmelserne vedrørende aktindsigt, som alene vedrører eksisterende og veldefinerede, individuelle dokumenter. Alt det, der kan uddrages af en database ved en normal søgning eller en rutinemæssig operation, som ikke medfører en urimelig administrativ byrde, skal imidlertid anses for at være et dokument, der kan gøres til genstand for en begæring om aktindsigt. Kongeriget Danmark er følgelig

af den opfattelse, at ECB skulle have foretaget en vurdering af, om de oplysninger, sagsøgeren har anmodet om, kunne uddrages af dens databaser ved en normal søgning og, i bekræftende fald, have imødekommet sagsøgerens begæring om aktindsigt.

60 Kongeriget Sverige har afvist det standpunkt, der er indtaget i den anfægtede afgørelse, hvorefter sagsøgerens begæring om aktindsigt ikke vedrørte dokumenter. Ifølge Kongeriget Sverige var ECB forpligtet til i overensstemmelse med afgørelse 2004/258 at give adgang til aktindsigt i oplysninger, der er opbevaret elektronisk i en database, medmindre en af undtagelserne i afgørelsens artikel 4 var til hinder herfor. Den omstændighed, at de elektronisk opbevarede dokumenter ikke fysisk var placeret i en bestemt orden, idet deres placering udelukkende var logisk, kan ikke føre til en anden konklusion. Stedet for opbevaringen af de omhandlede oplysninger er ligeledes underordnet.

61 Ifølge Kongeriget Sverige kan oplysninger, der er slettet fra en database, dog ikke være omfattet af en begæring om aktindsigt. På samme måde kan det ikke kræves af en institution, at den skaffer oplysninger, som den ikke er i besiddelse af, med henblik på at imødekomme en begæring om aktindsigt.

62 Desuden har Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige gjort gældende, at Kommissionen i sine bemærkninger til Den Europæiske Ombudsmands afgørelse vedrørende klage 1693/200S/PB selv har fortolket dokumentbegrebet i forordning nr. 1049/2001 således, at dette begreb ligeledes henviser til resultatet af normale søgninger i en database.

63 Republikken Finland er af den opfattelse, at den anfægtede afgørelse er støttet på en for restriktiv definition af begrebet »dokument« i afgørelse 2004/258. Ifølge Republikken

Finland dækker dette begreb ligeledes enhver kombination af oplysninger i en database, der kan fremskaffes ved at benytte denne databases redskaber. Den omstændighed, at en sådan søgning, selv om den er mulig, ikke anvendes af den pågældende institution i dens daglige virke, er i denne henseende uden betydning. Republikken Finland har subsidiært tilføjet, at selv om oplysningerne i en database måtte findes ikke at udgøre dokumenter i afgørelsens forstand, burde ECB have udleveret alle selvstændige, printbare dokumenter til sagsøgeren, som ville kunne have opfyldt dennes begæring om aktindsigt.

64 Sagsøgeren samt Republikken Finland og Kongeriget Sverige har ligeledes påberåbt sig artikel 6 og 9 i afgørelse 2004/258. I henhold til disse bestemmelser udgør hverken eventuelle vanskeligheder forbundet med identificeringen af det dokument, der er omfattet af en begæring om aktindsigt, eller de praktiske vanskeligheder, herunder en uforholdsmæssig arbejdsbyrde, som et positivt svar på en sådan begæring kunne medføre for ECB, gyldige grunde til at afslå denne begæring. Dette er så meget desto mere tilfældet, som ECB vil kunne henvende sig til den, der har fremsat begæringen om aktindsigt, med henblik på at opnå de præciseringer, som eventuelt er nødvendige for at nå frem til en mindelig ordning med den pågældende. ECB kan ligeledes om nødvendigt give aktindsigt i et omfangsrigt dokument i sine egne lokaler.

65 Endelig har sagsøgeren ligeledes bestridt ECB's argument om, at det vil være umuligt at katalogisere en database i et register som det, der er omhandlet i artikel 11 i forordning nr. 1049/2001. Sagsøgeren har i denne henseende henvist til den praksis, der gælder i Eurostat (Den Europæiske Unions statistikkontor), som giver offentligheden online-adgang til en række statistiske serier.

66 ECB har indledningsvis anført, at den hverken er underlagt artikel 255 EF eller forordning nr. 1049/2001. Der henvises ganske vist i afgørelse 2004/258 til artikel 1 EU og til en fælles erklæring vedrørende denne forordning, men afgørelsen udgør en foranstaltning vedtaget med hjemmel i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og ECB samt artikel 23 i forretningsordenen for ECB. Selv om der anvendes lignende begreber i forordning nr. 1049/2001 og i afgørelse 2004/258, er formålet

med denne afgørelse således ikke at udvide anvendelsesområdet for forordningen til ECB's dokumenter. Ifølge ECB skal begreberne i denne afgørelse derfor tillægges en betydning, der er forenelig med formålene med den særlige ordning for aktindsigt i bankens dokumenter.

67 Endvidere har ECB og Kommissionen påpeget, at dommen i sagen Fixtures Marketing, nævnt i præmis 56 ovenfor, som sagsøgeren har påberåbt sig, vedrører fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77, s. 20). Denne dom er således uden relevans for den foreliggende sag, som vedrører fortolkningen af afgørelse 2004/258. ECB har desuden henvist til, at sagsøgeren ikke har gjort en ulovlighedsindsigelse gældende i forhold til afgørelsen, hvorfor der under alle omstændigheder må være en formodning for afgørelsens lovlighed.

68 I modsætning til ECB er Kommissionen af den opfattelse, at fortolkningen af den definition, der er indeholdt i artikel 3 i afgørelse 2004/258, i betragtning af henvisningen til forordning nr. 1049/2001 i afgørelsen og den omstændighed, at definitionen på begrebet »dokument« i teksterne er identisk, skal være forenelig med ordlyden og systematikken i nævnte forordning.

69 For det andet har ECB anført visse betragtninger vedrørende kendetegnene ved et dokument i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258. Eftersom den definition, der er fastsat i denne bestemmelse, omfatter »ethvert indhold«, har bestemmelsen til formål at indbefatte så meget materiale som muligt fra den virkelige verden. Det er desuden uden betydning, på hvilken måde det omhandlede indhold lagres, det være sig elektronisk eller på anden vis. Endelig skal »materiale« anses for at være et dokument i denne definitions forstand, såfremt det er udarbejdet eller skabt af ECB, eller såfremt det blot opbevares af ECB.

70 Ifølge ECB og Kommissionen skal definitionen på begrebet »dokument« i afgørelse 2004/258 vurderes i lyset af afgørelsens øvrige bestemmelser, herunder navnlig artikel 6 og 9, og gøres til genstand for en »systematisk fortolkning«. Det følger af de to sidstnævnte artikler, at de dokumenter, der er omfattet af afgørelsen, for som sådan at kunne udleveres til den, der har fremsat begæringen, uden at der foretages indgreb i forhold til deres indhold eller form, skal eksistere som selvstændige og konkrete dokumenter, som ikke skal oprettes, og som skal fremstå i en tilstrækkeligt stabil form til at have et »indhold«. Dette er navnlig tilfældet for tekst på et stykke papir eller i et elektronisk dokument.

71 Desuden har ECB gjort gældende, at fortolkningen af begrebet »dokument« i afgørelse 2004/258 skal være i overensstemmelse med formålet med den nævnte afgørelse, dvs. at gøre det muligt for ECB at foretage en vurdering af den mulige skadevirkning, der kan være forbundet med udleveringen af et dokument til en borger, og således at beslutte, om den ene eller anden af undtagelserne i afgørelsens artikel 4 vil være til hinder for en sådan udlevering. Dette formål bekræfter ligeledes argumentet om, at begrebet »dokument« forudsætter, at det omhandlede materiale har en vis grad af stabilitet og en konkret karakter, og ikke har et indhold, der ændres konstant eller ad hoc.

72 Endelig har ECB gjort gældende, at der hverken i afgørelse 2004/258 eller mere generelt i EU-retten er fastsat en ret til aktindsigt i oplysninger. Begrebet »dokument« i nævnte afgørelse skal følgelig ikke fortolkes på en måde, der ville føre til en de facto-anerkendelse af en sådan ret.

73 For det tredje har ECB og Kommissionen gjort gældende, at de databaser, der er omfattet af sagsøgerens begæring om aktindsigt, ikke udgør dokumenter som omhandlet i afgørelse 2004/258. For det første er det af sagsøgeren anførte, hvorefter det i den anfægtede afgørelse blev konkluderet, at det alene var udskrifter fra en database, der kunne udgøre dokumenter, baseret på en for forenklet læsning af den pågældende afgørelse. De databaser, der er omfattet af sagsøgerens begæring om aktindsigt, er hverken registre eller kompilationer af dokumenter og har ikke dokumentarisk karakter

til forskel fra en dokumentdatabase som EUR-Lex-databasen. Oplysningerne i disse databaser kan kun bruges til oprettelse af »interne« dokumenter med et bestemt formål ved hjælp af de redskaber til indsamling og systematisering, der er til rådighed for selve databaserne. ECB er følgelig af den opfattelse, at oplysningerne i dens databaser ikke som sådan kan udleveres til sagsøgeren. Det ville være nødvendigt at oprette et nyt dokument for at imødekomme sagsøgerens begæring. Dette falder imidlertid uden for rammerne af afgørelse 2004/258. Desuden har sagsøgeren ikke redegjort for grundene til, at de databaser, der er omfattet af hans begæring, skulle udgøre dokumenter.

74 Kommissionen har i denne sammenhæng gjort gældende, at sagsøgeren med sin begæring søger at få adgang til selve databaserne. Ud over oplysninger indeholder disse databaser imidlertid bl.a. den nødvendige software for, at de kan fungere, søgeværktøjer samt logiske og systematiske forbindelser. Sagsøgerens begæring om aktindsigt har således et videre omfang end aktindsigt i et dokument. Reelt ønsker sagsøgeren at få adgang til et værktøj, der gør det muligt for ham at udarbejde sine egne dokumenter i henhold til søgekriterier efter hans eget valg.

75 For det andet har ECB og Kommissionen gjort gældende, at de databaser, der er omfattet af sagsøgerens begæring om aktindsigt, ikke har den indholdsmæssige stabilitet, der er nødvendig for at kunne betegnes som dokumenter. Deres indhold udvikles således konstant ved tilføjelse eller sletning af oplysninger. Kommissionen har ligeledes i samme forbindelse bemærket, at ordene »udarbejdet af eller tilhører« og »hidrørende fra«, anvendt henholdsvis i artikel 3, litra a), og artikel 5 i afgørelse 2004/258, bekræfter dette synspunkt. Det forholder sig på samme måde med henvisningerne til et »meget langt dokument« eller et »meget stort antal dokumenter« i afgørelsens

artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 2. Sådanne kvantitative indikationer forudsætter, at der er tale om et stabilt indhold, der kan individualiseres.

76 For det tredje har ECB og Kommissionen gjort gældende, at det ville medføre flere praktiske vanskeligheder at anerkende, at de databaser, der er omhandlet i det foreliggende tilfælde, udgør dokumenter. Dels ville den i henhold til retspraksis påkrævede konkrete og individuelle undersøgelse af hvert enkelt dokument, som er omfattet af en begæring af aktindsigt, kræve, at der var tale om et stabilt og identificerbart dokument, og ville derfor være umulig i tilfælde af en database, hvis indhold permanent er i udvikling.

77 Endvidere ville det være umuligt at undersøge, om en af undtagelserne i artikel 4 i afgørelse 2004/258 er til hinder for den begærede aktindsigt, navnlig i tilfælde af en database, der indeholder en stor mængde persondata.

78 Endelig bekræfter de foranstaltninger, der er fastsat i forordning nr. 1049/2001, og som har til formål at fremme udøvelsen af retten til aktindsigt, såsom registre over dokumenter eller offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, at lovgiver specifikt har haft sigte på individuelle dokumenter og ikke databaser som dem, der er omhandlet i det foreliggende tilfælde. Den omstændighed, at afgørelse 2004/258 ikke indeholder bestemmelse om oprettelse af et register over dokumenter svarende til det, der er fastsat i artikel 11 i forordning nr. 1049/2001, kan ikke føre til det modsatte resultat.

79 For det fjerde har ECB og Kommissionen henvist til ombudsmandens rapport om offentlighedens adgang til Den Europæiske Unions databaser af 10. december 2008, til Kommissionens grønbog benævnt »Aktindsigt i dokumenter, som opbevares af institutionerne i Det Europæiske Fællesskab — En redegørelse (KOM(2007) 185 endelig)«, til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (KOM(2008) 229 endelig — COD 2008/0090) og til rapport fra Kommissionen om gennemførelsen af principperne i

forordning (EF) nr. 1049/2001 (KOM(2004) 45 endelig), der alle støtter synspunktet om, at databaserne ikke er dokumenter inden for rammerne af bestemmelserne om aktindsigt i dokumenter.

80 Kommissionen har anført, at forordning nr. 1049/2001's tilblivelseshistorie ligeledes bekræfter synspunktet om, at en database ikke skal anses for et dokument i denne forordnings forstand og i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i afgørelse 2004/258. Kommissionen har til støtte herfor henvist til en række dokumenter vedrørende tiden før forordningens vedtagelse.

81 ECB har desuden gjort gældende, at det netop er fordi de oplysninger, der er indeholdt i databaserne, ikke udgør dokumenter, at den har udarbejdet rapporter med henblik på at opfylde sin forpligtelse, der er anerkendt i retspraksis (Rettens dom af 25.4.2007, sag T-264/04, WWF European Policy Programme mod Rådet, Sml. II, s. 911, præmis 61), til at udarbejde og opbevare dokumentation vedrørende sine aktiviteter.

Rettens bemærkninger

— Begrebet database

82 Det må konstateres, at alle parterne i deres argumentation henviser til begrebet database uden dog at give en definition herpå. Det er derfor nødvendigt at indlede undersøgelsen af nærværende anbringende med en analyse af dette begreb.

83 I denne henseende bemærkes, at selv om definitionen i artikel 1, stk. 2, i direktiv 96/9 på begrebet database, som ECB med rette har gjort gældende (jf. præmis 67 ovenfor), alene er relevant i forhold til anvendelsen af det pågældende direktiv, kan den tjene som inspirationskilde. Dette er så meget desto mere tilfældet, som ECB under retsmødet som svar på et spørgsmål fra Retten bekræftede — samtidigt med, at den opretholdt sit synspunkt om, at direktiv 96/9 ikke finder anvendelse i den foreliggende sag — at »ud fra en edb-mæssig synsvinkel« falder ECB's databaser, der er omhandlet i det foreliggende tilfælde, ind under ovennævnte definition, hvilket er tilført retsbogen.

84 I artikel 1, stk. 2, i direktiv 96/9 er en database defineret som værende »en samling af værker, data eller andet selvstændigt materiale, der er struktureret systematisk eller metodisk og kan konsulteres individuelt ved brug af elektronisk udstyr eller på anden måde«.

85 Som anført af Domstolen i dens afgørelse i Fixtures Marketing-dommen, nævnt i præmis 56 ovenfor (præmis 29 og 30), er kvalifikationen som database for det første betinget af, at der foreligger en samling af »selvstændigt materiale«, dvs. af bestanddele, der kan adskilles fra hinanden, uden at værdien af deres informative, litterære, kunstneriske eller musikalske indhold eller indhold af anden art derved bliver påvirket. Kvalifikationen forudsætter dernæst, at det selvstændige materiale, som samlingen består af, er struktureret systematisk eller metodisk og kan konsulteres individuelt, uanset på hvilken måde. Uden at det kræves, at denne systematiske eller metodiske strukturering er fysisk synlig, indebærer denne betingelse, at samlingen befinder sig på et fast medium af en eller anden art, og at den omfatter en teknisk fremgangsmåde, såsom en elektronisk, elektromagnetisk eller elektrooptisk proces eller en anden fremgangsmåde, såsom et indeks, en indholdsfortegnelse, en opbygning eller en særlig form for inddeling, der gør det muligt at lokalisere enhver selvstændig bestanddel, der er indeholdt heri.

86 Denne anden betingelse gør det muligt at adskille en database i direktiv 96/9's forstand — som er kendetegnet ved en fremgangsmåde, hvorved enhver af dens bestanddele kan findes deri igen — fra en samling af materiale, der giver informationer, men som ikke har nogen fremgangsmåde for behandling af de individuelle oplysninger, som den er sammensat af (Fixtures Marketing-dommen, nævnt i præmis 56 ovenfor, præmis 31).

87 På baggrund af denne analyse konkluderede Domstolen, at begrebet database i artikel 1, stk. 2, direktiv 96/9 omfatter enhver samling, der indeholder værker, data eller andre bestanddele, der kan adskilles fra hinanden, uden at værdien af deres indhold påvirkes derved, og som indeholder en metode eller et system — uanset af hvilken art — der gør det muligt at finde enhver af samlingens bestanddele igen (Fixtures Marketing-dommen, nævnt i præmis 56 ovenfor, præmis 32).

— Analyse af definitionen på begrebet »dokument« i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258

88 Der skal foretages en analyse af de forskellige bestanddele af definitionen på begrebet »dokument« i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258. I denne henseende bemærkes først, at det indirekte, men klart, fremgår af ordene »medium«, »opbevaret«, »optagelser«, »udarbejdet« og »tilhører«, som er anvendt i denne definition, at der sigtes til et bevaret indhold, der er egnet til gengivelse eller konsultation efter at være produceret. Oplysninger, der ikke er bevaret, udgør således ikke dokumenter, selv om ECB har kendskab til dem.

89 Såfremt udtalelser fremsat under et personalemøde ved ECB hverken er registreret ved hjælp af lydoptagelser eller audiovisuelle optagelser eller nedfældet i et møderefera t, vil der således ikke være tale om noget dokument, der kan gøres til genstand for aktindsigt, selv om deltagerne i det pågældende møde har en præcis erindring om

indholdet af deres drøftelser (jf. i denne retning og analogt dommen i sagen WWF European Policy Programme mod Rådet, nævnt i præmis 81 ovenfor, præmis 76-78).

90 For det andet fremgår det af definitionen i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, at karakteren af det medium, der er anvendt til opbevaring af et indhold, er uden betydning i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt dette indhold udgør et dokument eller ikke. Der kan således både være tale om en traditionel type medium, såsom papir, og en mere sofistikeret type medium, såsom de forskellige metoder til elektronisk lagring (harddiske, USB sticks osv.) eller de forskellige medier, der anvendes til lyd- og billedoptagelser eller audiovisuelle optagelser (CD, DVD, videokassetter osv.). Alle nye metoder til lagring eller optagelse, som eventuelt måtte blive udviklet i fremtiden, vil i princippet allerede være omfattet af den omhandlede definition.

91 For det tredje omfatter ordlyden af artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258 »ethvert indhold«. Med andre ord er typen og karakteren af det opbevarede indhold ligeledes uden betydning. At tillade et medium af enhver type forudsætter nemlig nødvendigvis, at ethvert indhold, der kan opbevares på de forskellige medier, tillades. Et dokument i henhold til definitionen i den pågældende afgørelse kan således bestå i ord, tal eller enhver anden type symbol, men også i billeder og lydoptagelser, såsom udtalelser fra en taler, eller visuelle optagelser, såsom en film.

92 Den eneste begrænsning vedrørende det indhold, der er egnet til at være omfattet af definitionen i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, er betingelsen om, at det pågældende indhold skal vedrøre ECB's politikker, aktiviteter og beslutninger.

93 For det fjerde kan det af samme grunde udledes af definitionen på begrebet »dokument« i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, at størrelsen, længden, betydningen eller præsentationen af et indhold er uden betydning for så vidt angår spørgsmålet, om dette indhold er eller ikke er omfattet af afgørelsen.

94 Det må således konkluderes, at et dokument i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i afgørelse 2004/258, kan være en bog på flere hundrede sider eller »et stykke papir« (med de ord, der blev anvendt af ECB i et argument, der er gengivet i præmis 70 ovenfor), som blot indeholder et ord eller et tal, f.eks. et navn eller et telefonnummer. På samme måde kan et dokument ligeledes bestå af ikke alene en tekst, såsom et brev eller et memo, men også en tabel, et katalog eller en liste, som en telefonbog, en prisliste eller en liste over reservedele.

— Genstanden for sagsøgerens begæring om aktindsigt

95 Som det fremgår af betragtningerne i præmis 82-87 ovenfor, omfatter begrebet database ikke alene samtlige oplysninger, der er indeholdt i en sådan database, men også de tekniske midler, som databasen er udstyret med, som giver mulighed for systematisk eller metodisk strukturering af de pågældende oplysninger samt for at uddrage dem målrettet og individuelt.

96 Det må imidlertid konstateres, at sagsøgeren hverken i sin oprindelige eller i sin genfremsatte begæring eller i sit skriftlige indlæg for Retten klart har sondret mellem de oplysninger, der er indeholdt i en database og databasen i sig selv, der — som netop anført i det ovenstående — udgør et begreb med en større rækkevidde.

97 Mens sagsøgeren således i sin oprindelige begæring (jf. præmis 4 ovenfor) henviste til »de databaser, som udgjorde grundlaget for de statistiske analyser i rapporterne«, anførte han i sin genfremsatte begæring (jf. præmis 6 ovenfor), at »de ønskede oplysninger faktisk [var] et indhold opbevaret elektronisk (data-»baserne«), som er udarbejdet af ECB«. Sagsøgeren har således givet indtryk af, at hans begæring om aktindsigt alene vedrørte de oplysninger, der var indeholdt i en af ECB's databaser. Han synes ligeledes at anvende udtrykket »database« som en fællesbetegnelse for de oplysninger, som denne database indeholder, uden på nogen måde at tage hensyn til databasens strukturelle kendetegn.

98 Mens sagsøgeren i overskriften til nærværende anbringende i stævningen har henvist til »databasens karakter af »dokument««« har han desuden på den ene side anført i replikken, at en database »på en gang er »indhold« og »form««, og på den anden side, at hans begæring om aktindsigt kun omfatter »rådata«.

99 De forklaringer, som sagsøgeren har afgivet som svar på et spørgsmål fra Retten under retsmødet, har heller ikke kunnet fjerne den uklarhed, der følger af denne terminologiske unøjagtighed. Adspurgt om, hvorvidt hans begæring om aktindsigt alene vedrører de oplysninger, der er indeholdt i en af ECB's databaser, eller om den skal forstås således, at den ligeledes omfatter andre af en sådan databases elementer, som det påhviler sagsøgeren at præcisere, anførte sagsøgeren, at han faktisk havde anmodet om adgang til en »database« i et forsøg på at opnå »for eksempel en tabel, der kunne indeholde indikationer vedrørende personalets rekruttering og mobilitet«. Sagsøgeren anførte, at såfremt denne database eksisterede, ønskede han at modtage en »fotokopi«, og tilføjede, at han forventede at modtage »denne database, denne samling«. Han fortsatte herefter ved at anføre, at såfremt ECB ikke havde »en sådan tabel, en sådan samling«, måtte der givetvis findes personalefiler, som han kunne benytte. Adspurgt om, hvorvidt det på baggrund af hans forklaringer var korrekt at konkludere, at det ville være tilstrækkeligt for ham med en fotokopi, og at han følgelig ikke anmodede om en adgang til en databases værktøjer, svarede sagsøgeren, at en fotokopi »i første omgang« faktisk ville have været tilstrækkeligt, men at han dernæst

eventuelt ville få behov for de værktøjer, der var til rådighed i databasen. Alle disse erklæringer blev taget til efterretning ved referatet af den mundtlige forhandling.

100 For så vidt angår de øvrige parter i nærværende sag henviser de i deres argumentation snart til de oplysninger, der er indeholdt i en database, snart til »selve« databasen.

101 Når der ligeledes tages hensyn til de forklaringer, som sagsøgeren fremkom med i retsmødet, må det antages, at sagsøgerens begæring om aktindsigt i det mindste vedrørte aktindsigt i alle de oplysninger, der var indeholdt i en eller flere af ECB's databaser, uden at det nødvendigvis var udelukket, at begæringen også omfattede andre elementer i disse databaser. Under disse betingelser skal det primært undersøges, om disse oplysninger udgør et dokument i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, idet spørgsmålet om, hvorvidt andre elementer i en sådan database også kan være omfattet af en begæring om aktindsigt i dokumenter, alene skal behandles sekundært, såfremt det er nødvendigt.

— Kvalifikationen af alle oplysninger i en database som et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258

102 Det bemærkes, at der, som det fremgår af betragtningerne i præmis 82-87 ovenfor, blandt kendetegnene ved en database for det første er tilstedeværelsen af et indhold uanset karakteren heraf (informativt, litterært, kunstnerisk, musikalsk eller andet) og for det andet tilstedeværelsen af et fast medium af en eller anden art, hvorpå dette indhold er opbevaret.

103 Det må følgelig konstateres, at alle oplysninger indeholdt i en database som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i direktiv 96/9 besidder de to væsentligste kendetegn ved et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, idet de udgør et indhold opbevaret på et medium. Denne konklusion gælder også for de oplysninger, der er indeholdt i ECB's databaser, som er omhandlet i nærværende sag, og som — som allerede nævnt— er omfattet af ovennævnte definition, for så vidt som de vedrører ECB's aktiviteter.

104 Imidlertid har ECB og Kommissionen med deres argumentation, som er gengivet i præmis 73 ovenfor, i det væsentlige gjort gældende, at en database ikke er et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, og at de oplysninger, som den indeholder, følgelig ikke, alene på grundlag af den omstændighed, at de er indeholdt i den omhandlede database, kan anses for at være dokumenter.

105 Hverken ECB eller Kommissionen har forklaret, hvori et dokument i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, ifølge dem består, eller angivet grundene til, at oplysningerne i en database ikke er egnede til at være omfattet af en begæring om aktindsigt. Den sondring, som Kommissionen forsøger at opstille mellem en dokumentdatabase, såsom EUR-Lex-databasen, og databaser, der ikke har en sådan karakter, giver anledning til de samme spørgsmål.

106 Selv om det ikke nævnes af ECB eller Kommissionen, synes deres argumentation, som er omhandlet i præmis 105 ovenfor, indirekte at være støttet på den forudsætning, at en oplysning individuelt set ikke er et »indhold« af en størrelse eller en karakter, der er tilstrækkelig til at udgøre et dokument som omhandlet i afgørelse 2004/258 eller som omhandlet i forordning nr. 1049/2001.

107 Såfremt denne forudsætning, henset til de kendetegn ved en database, der er nævnt i præmis 87 ovenfor, blev lagt til grund, ville det være muligt at gøre gældende, at en

database højest ville kunne indeholde dokumenter, såfremt disse udgøres af noget mere end blot oplysninger. De elementer, som en sådan database er sammensat af, dvs. oplysningerne, er nemlig uafhængige af hinanden. De forekommer i almindelighed ikke i en fast og uforanderlig konfiguration, men kan ved hjælp af de tekniske eller andre hjælpemidler, der er til rådighed, forekomme i flere forskellige konstellationer. Såfremt det blev lagt til grund, at hver enkelt af disse elementer ikke nødvendigvis er et dokument, og desuden, at der ikke fandtes en fast konstellation for flere af dem, som ville kunne udgøre et dokument, ville det være logisk at konkludere, at den samlede mængde oplysninger, som er indeholdt i en database, ikke set som helhed udgør et »dokument«.

108 Det må imidlertid konstateres, at den forudsætning, der er nævnt i præmis 106 ovenfor, ikke finder støtte i ordlyden af definitionen i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, hvorefter »ethvert indhold« kan udgøre et dokument. Som allerede nævnt (jf. præmis 93 og 94 ovenfor), forudsætter det ordvalg, der er benyttet i denne definition, nødvendigvis, at selv et indhold af meget lille omfang, f.eks. et enkelt ord eller et tal, er tilstrækkeligt til at udgøre et dokument, hvis det er opbevaret (f.eks. hvis det er skrevet på et stykke papir).

109 Der skal desuden tages hensyn til den omstændighed, at det, såfremt denne forudsætning blev lagt til grund, ville give anledning til spørgsmålet om, hvilken størrelse et indhold skulle have for at kunne udgøre et dokument som omhandlet i afgørelse 2004/258. Hvis det med andre ord f.eks. blev lagt til grund, at et tal eller et ord ikke var tilstrækkeligt i denne henseende, ville det skulle afgøres, om det var påkrævet, at der var tale om en sætning, et helt afsnit eller en tekst af en mere væsentlig størrelse. Da ophavsmanden til nævnte afgørelse har besluttet at undlade at fastsætte en minimumstærskel for den påkrævede størrelse af indholdet, tilkommer denne opgave ikke Unionens retsinstanser.

110 Desuden ville anerkendelsen af den forudsætning, der er nævnt i præmis 106 ovenfor, indebære, at enhver kompilation af materiale af mindre størrelse ville blive udelukket

fra definitionen på begrebet »dokument« i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, når dette materiale er selvstændigt, dvs. af bestanddele, der kan adskilles fra hinanden, uden at værdien af deres indhold derved bliver påvirket. Således ville en prisliste, en liste over reservedele eller endda en telefonbog ikke længere kunne anses for »dokumenter«, for så vidt som de ikke udgør en tekst, der kan læses i sin helhed, men snarere har til formål at blive konsulteret punkt for punkt med henblik på at lokalisere en bestemt oplysning af mindre størrelse, såsom prisen på et givet produkt eller telefonnummeret på en person. Hverken ECB eller Kommissionen synes imidlertid at gøre gældende, at lister eller telefonbøger ikke udgør dokumenter som omhandlet i afgørelse 2004/258.

111 Endelig er der i den forudsætning, der er nævnt i præmis 106 ovenfor, ikke taget hensyn til den omstændighed, at betydningen af en oplysning, der er indeholdt i en database, ikke alene beror på dens eventuelt ganske lille størrelse, men ligeledes på oplysningens mange direkte eller indirekte forbindelser med andre oplysninger indeholdt i den samme database. Det er således netop disse forbindelser, der gør det muligt for et indhold i en database at blive »struktureret systematisk eller metodisk« i henhold til udtrykket anvendt i Fixtures Marketing-dommen (nævnt i præmis 56 ovenfor, præmis 30). Det er således, at selv et lille antal oplysninger uddraget af en database kan føre en eller flere nyttige oplysninger med sig, mens en del af en tekst, der er fjernet fra sin kontekst, almindeligvis mister sin betydning.

112 Ovenstående betragtning gør det ligeledes muligt at forkaste det argument, der blev anført af ECB og Kommissionen under retsmødet, hvorefter en flerhed af oplysninger uddraget af en database angiveligt ville være uforståelig.

113 På spørgsmålet om, hvorvidt dette argument skulle forstås således, at et indhold opbevaret på et medium for at kunne udgøre et dokument som omhandlet i afgørelse 2004/258 skulle være forståeligt, svarede ECB, at der ikke var tale om et »enkeltstående kriterium«, men om »noget, det var nødvendigt at forstå i dokumentets kontekst«. ECB tilføjede, at et indhold, selv om det ikke skal være forståeligt i sig selv, skal

inkluderes i et dokument, der er forståeligt for den, som har begæret aktindsigt, idet lovgiver ikke kan have haft til hensigt at oprette en ordning, der giver mulighed for at anmode om uforståelige dokumenter.

114 Som svar på samme spørgsmål har Kommissionen anført, at det til en vis grad kan siges at være »underliggende« for dens fortolkning af artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, at et dokument, hvori der er begæret aktindsigt, skal være forståeligt, men at det retligt set ikke er et væsentligt element. Det væsentlige element består ifølge Kommissionen i den omstændighed, at indholdet af en ikke-dokumentarisk database ikke modsvarer resultatet af en søgning, eftersom der er tale om to forskellige indhold. Begreberne indhold eller rådata har ingen mening i forhold til en ikke-dokumentarisk database. For at oplysningerne skal modsvare en vis klassificering, er det nødvendigt at foretage et uddrag, hvilket resulterer i, at der gås fra et indhold til et andet. Såfremt det ubearbejdede indhold er uforståeligt, er det derfor ifølge Kommissionen ændringen af indholdet, og dermed oprettelsen af et nyt dokument, som fører til, at en anmodning som den, der er omhandlet i det foreliggende tilfælde, ligger uden for rammerne af en begæring om aktindsigt i et allerede eksisterende, identificerbart dokument. ECB's og Kommissionens erklæringer i denne henseende blev taget til efterretning ved referatet af den mundtlige forhandling.

115 Denne argumentation, der er fremført af ECB og Kommissionen, kan imidlertid ikke tages til følge. Det skal for det første bemærkes, at ordlyden af artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, som begge parter indirekte anerkender, ikke fastsætter noget kriterium, der er støttet på, hvorvidt det opbevarede indhold er forståeligt. Tværtimod ville indførelsen af et sådant kriterium kræve en præcisering af, fra hvilken perspektiv det skulle vurderes, hvorvidt et indhold havde en forståelig karakter. Et indhold kan således have en betydning for visse personer, mens det for andre er uforståeligt.

116 Under alle omstændigheder er det, henset til betragtningen i præmis 111 ovenfor, med urette, at ECB og Kommissionen indirekte, men klart har gjort gældende, at de oplysninger, som er indeholdt i en database, udgør en mængde, der savner enhver betydning. De pågældende oplysninger er således ikke opbevaret på en hasarderet og

uorganiseret måde, men efter et bestemt klassificeringsskema, som på grund af dets kompleksitet gør det muligt at skabe mange forbindelser mellem disse oplysninger.

117 I modsætning til, hvad Kommissionen har gjort gældende, er det således ikke på det tidspunkt, hvor oplysningerne uddrages af databasen, at de indplaceres i henhold til en bestemt klassificering. Denne indplacering har eksisteret siden databasen blev oprettet og siden de enkelte oplysninger blev lagt ind i denne database. Det vil altid være muligt at uddrage alle de oplysninger, der er indeholdt i en database, og fremstille dem på en forståelig måde. Databasens klassificeringsskema kan, når det er tilstrækkeligt komplekst, tilmed give mulighed for forskellige fremstillinger af alle de oplysninger, der er indeholdt i den pågældende database, som varierer alt efter det klassificeringskriterium, der er valgt (alfabetisk klassificering, stigende eller faldende klassificering osv.). Ganske vist kan en fremstilling af alle de oplysninger, som er indeholdt i en database, der indeholder et betydeligt antal oplysninger, på grund af sin størrelse give anledning til vanskeligheder i forhold til at lokalisere en bestemt oplysning, der er gemt blandt en stor mængde tilsvarende oplysninger. Det betyder dog på ingen måde, at en sådan fremstilling er »uforståelig«.

118 Ovenstående betragtninger taler derfor til støtte for den konklusion, at alle de oplysninger, der er indeholdt i en af ECB's databaser, udgør et dokument i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, og følgelig er egnet til at blive gjort til genstand for en begæring om aktindsigt støttet på denne afgørelse.

— De påståede praktiske vanskeligheder ved en ret til aktindsigt i en institutions databaser

119 Det skal undersøges, om de eventuelle praktiske vanskeligheder ved en ret til aktindsigt i en institutions databaser, som ECB og Kommissionen har henvist til, kan

begrunde, at der anlægges en anderledes fortolkning af artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, således at oplysninger indeholdt i ECB's databaser udelukkes fra begrebet »dokument«. I denne henseende vil argumenterne om, at det angiveligt vil kræve en urimeligt stor arbejdsbyrde at anerkende en sådan rettighed, at indholdet i en database ikke er stabilt, at oplysningerne indeholdt i en sådan database eventuelt kan være følsomme eller fortrolige, og at det kan være vanskeligt at føre et register over en database, således som det er fastsat i artikel 11 i forordning nr. 1049/2001, i det følgende blive behandlet efter hinanden i nævnte rækkefølge.

120 I denne henseende bemærkes for det første, at intet tyder på, at anvendelsen af artikel 9, stk. 1, i afgørelse 2004/258 på oplysninger indeholdt i en database kan give anledning til problemer af nogen større betydning. I princippet burde det altid være muligt for den berørte part at konsultere en database indehavet af ECB i Bankens lokaler og, om nødvendigt, formidlet via eller under opsyn af en af ECB's ansatte. Desuden kan det ikke på forhånd udelukkes, at hele indholdet af en database kan udleveres til den berørte part i form af en elektronisk kopi, særligt når der er tale om en database af mere begrænset omfang.

121 Det skal ikke desto mindre bemærkes, at Retten allerede har haft lejlighed til i forbindelse med forordning nr. 1049/2001 at præcisere, at der skal tages hensyn til den mulighed, at den, der har fremsat begæring om aktindsigt, på grundlag af denne forordning fremsætter en begæring, der vil påføre den institution, der modtager begæringen, en arbejdsbyrde, der ville kunne lamme dens effektive virksomhed. Retten fandt, at i en sådan situation var institutionens ret til i medfør af artikel 6, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 at søge en »rimelig løsning« med den, der har fremsat begæring om aktindsigt, et udtryk for muligheden for — om end på en særligt begrænset måde — at tage hensyn til behovet for at forene hensynet til den, der har fremsat begæringen, med hensynet til god forvaltningsskik. Retten konkluderede, at en institution derfor skulle iagttage muligheden for at afveje interessen i at få aktindsigt i dokumenter mod den hermed forbundne arbejdsbyrde med det formål at sikre hensynet til

god forvaltningsskik i disse særlige tilfælde (Rettens dom af 13.4.2005, sag T-2/03, Verein für Konsumenteninformation mod Kommissionen, Sml. II, s. 1121, præmis 101 og 102, og dommen i sagen Williams mod Kommissionen, nævnt i præmis 29 ovenfor, præmis 85).

122 Retten præciserede imidlertid, at denne mulighed dog kun bestod undtagelsesvist, navnlig i betragtning af den omstændighed, at hensynet til den arbejdsbyrde, der er forbundet med udøvelsen af retten til aktindsigt, og til interessen for den, der har fremsat begæringen, i princippet ikke er relevant med henblik på at tilpasse udøvelsen af nævnte ret. Da retten til aktindsigt i de dokumenter, institutionerne er i besiddelse af, udgør hovedreglen, er det i øvrigt den institution, der påberåber sig en undtagelse, der er forbundet med, at det arbejde, anmodningen kræver, er urimeligt, der bærer bevisbyrden herfor (dommen i sagen Verein für Konsumenteninformation mod Kommissionen, nævnt i præmis 121 ovenfor, præmis 103, 108 og 113, og dommen i sagen Williams mod Kommissionen, nævnt i præmis 29 ovenfor, præmis 86).

123 Disse betragtninger kan analogt overføres på anvendelsen af afgørelse 2004/258. Dels er artikel 6, stk. 3, i denne afgørelse identisk med artikel 6, stk. 3, i forordning nr. 1049/2011, dels bestemmer artikel 7, stk. 4, i denne afgørelse, at stk. 1 i samme artikel vedrørende behandling af oprindelige begæringer ikke finder anvendelse i tilfælde af »alt for omfangsrige eller urimelige« begæringer.

124 Det må derfor konkluderes, at den eventuelt betydelige størrelse af samtlige oplysninger indeholdt i en database ikke er et egnet argument for at afvise at betegne dem som et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, idet muligheden for, at en begæring om aktindsigt i dokumenter som følge af omfanget af dens genstand kan indebære en væsentlig arbejdsbyrde for modtageren, allerede er forudset i retspraksis, hvorved den løsning, der skal anvendes i et sådant særligt tilfælde, også er angivet.

125 For det andet giver det argument, der er anført af ECB og Kommissionen, hvorefter indholdet i en database angiveligt ikke er stabilt, heller ikke mulighed for at konkludere, at indholdet af en sådan database ikke kan udgøre et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258.

126 I denne henseende bemærkes, at et indhold dog skal frembyde en vis minimumsgrad af stabilitet for at kunne opbevares på et medium. Et indhold, der alene kortvarigt er til stede på en teknisk indretning, opfylder ikke denne betingelse. Udtalelser udvekslet mellem to personer over en telefonforbindelse eller billeder indfanget af et overvågningskamera og vist på en skærm udgør således ikke et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258. Deres tilstedeværelse på den omhandlede tekniske indretning (henholdsvis telefonlinjen og projektionsskærmen) varer kun et øjeblik, og der kan følgelig ikke være tale om et indhold opbevaret på et medium.

127 Fra det øjeblik, hvor et indhold opbevares af ECB på et passende medium, udgør det imidlertid et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, som kan være omfattet af en begæring om aktindsigt. Den omstændighed, at dette indhold senere kan blive ændret, er i denne henseende uden betydning. For at vende tilbage til eksemplet med et overvågningskamera, der sender billeder: Hvis kameraet er koblet sammen med en indretning, der automatisk optager de billeder, der er sendt i de seneste 30 dage, udgør denne optagelse uden tvivl et dokument, der kan gøres til genstand for en begæring om aktindsigt. Den omstændighed, at de billeder, der er ældre end 30 dage, hver dag slettes fra systemet for at blive erstattet af de nyeste billeder, er ikke tilstrækkelig til at kunne føre til den modsatte konklusion.

128 Det er åbenbart, at en begæring om aktindsigt hverken kan omfatte et fremtidigt og dermed endnu ikke registreret indhold, eftersom der er tale om et dokument, som ikke eksisterer på tidspunktet for fremsættelsen af begæringen, eller et indhold, der selv om det tidligere er registreret, er blevet slettet før begæringen blev fremsat.

129 Hvad nærmere angår et slettet indhold må det konkluderes, at det ikke er opbevaret af ECB i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, såfremt ECB ikke kan få adgang til dette indhold ved en normal anvendelse af den optagelsesanordning, hvorpå indholdet var opbevaret. Den omstændighed, at en specialist ved hjælp af tekniske hjælpemidler, der falder uden for rammerne af en normal anvendelse, vil kunne genskabe det slettede indhold på det opbevaringsmedium indehavet af ECB, hvorfra indholdet var slettet, er ikke tilstrækkeligt til at konkludere, at ECB opbevarer indholdet.

130 Med andre ord kan det kræves af ECB, når Banken stilles over for en begæring om aktindsigt indgivet på grundlag af afgørelse 2004/258, at den foretager en søgning i det aktuelle indhold på de forskellige opbevaringsmedier, den er indehaver af, med henblik på at lokalisere genstanden for denne begæring, men det kan derimod ikke kræves af institutionen, at den for at gennemføre en sådan søgning genskaber et tidligere slettet indhold.

131 Som Kongeriget Sverige med rette har gjort gældende, må et indhold, der opbevares hos en ekstern serviceudbyder for ECB's regning på en sådan måde, at det til enhver tid er til rådighed for banken, anses for at være opbevaret af ECB i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258.

132 Ovenstående betragtninger kan uden særlige problemer anvendes på oplysninger indeholdt i en database. I denne henseende bemærkes først, at en database med et stabilt indhold, der ikke er genstand for ændringer, meget vel kan forefindes. F.eks. databasen over ekspeditioner af udfældet kalciumkarbonat og malet kalciumkarbonat, der blev effektueret af hovedleverandørerne fra Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde mellem 2002 og 2004, som var emnet for Rettens dom af 4. februar 2009, sag T-145/06, Omya mod Kommissionen (Sml. II, s. 145, præmis 2), som efter at være fuldstændiggjort i princippet ikke kan ændres.

133 Allerede denne betragtning indebærer, at ECB's og Kommissionens argument, der er støttet på, at indholdet i de i hovedsagen omhandlede databaser ikke er stabilt, fremstår mindre overbevisende. Hvis oplysningerne i en helt igennem stabil database kan udgøre et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, er det således vanskeligt at nå til den modsatte konklusion for så vidt angår oplysninger i en database, hvis indhold kan variere over tid.

134 Betragtningerne i præmis 128-130 ovenfor angiver desuden en passende løsning på ethvert problem forbundet med den eventuelt ustabile karakter af et indhold i en database, der er genstand for en begæring om aktindsigt indgivet på grundlag af afgørelse 2004/258.

135 Det er således åbenbart, at en sådan begæring kun kan omfatte indholdet i databasen på tidspunktet for indleveringen af begæringen, og følgelig hverken oplysninger, som allerede er slettet fra databasen, eller oplysninger, som ikke er blevet indsat i databasen på det pågældende tidspunkt.

136 Det er ganske vist korrekt, at indgivelsen af en begæring om aktindsigt i en database med et indhold, der kan variere, vil kunne påføre ECB en forpligtelse til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ingen af de oplysninger, som var indeholdt i den pågældende database på tidspunktet for indleveringen af begæringen, bliver slettet, førend begæringen er imødekommet.

137 Denne forpligtelse følger imidlertid af selve udøvelsen af retten til aktindsigt i ECB's dokumenter, som fastsat ved afgørelse 2004/258, og alle eventuelle vanskeligheder bør kunne afhjælpes på en passende og rimelig måde ved det samråd mellem ECB og den, der har fremsat begæringen, der er fastsat ved afgørelsens artikel 6, stk. 3.

138 Hvad for det tredje angår den af ECB og Kommissionen anførte argumentation, der i det væsentlige vedrører den mulige følsomme og fortrolige karakter af visse oplysninger indeholdt i en af ECB's databaser, bemærkes, at denne mulighed ikke i noget tilfælde kan udgøre en adækvat grund til at konkludere, at indholdet i en sådan database ikke kan betegnes som et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258.

139 De forskellige undtagelser til retten til aktindsigt, der er fastsat i artikel 4 i afgørelse 2004/258, giver således i princippet ECB mulighed for at afvise at udlevere alle oplysninger af en sådan karakter, uden at dette indebærer, at der sættes spørgsmålstegn ved kvalifikationen af alle oplysninger i en database som et dokument som omhandlet i nævnte afgørelses artikel 3, litra a).

140 Kommissionens argument om, at det vil være umuligt at foretage en konkret og individuel undersøgelse af samtlige oplysninger i en database med henblik på at afgøre, om de er omfattet af en af de undtagelser til aktindsigt, som er fastsat i de relevante bestemmelser, i det konkrete tilfælde artikel 4 i afgørelse 2004/258, kan heller ikke tages til følge.

141 Selv når der ses bort fra, at det, som Domstolen har bemærket i sin dom af 29. juni 2010, Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau (sag C-139/07 P, Sml. I, s. 5885, præmis 54), i visse tilfælde er muligt for den pågældende institution i denne henseende at basere sig på generelle formodninger, er en konkret undersøgelse af en database med henblik på at kontrollere, at den ikke indeholder oplysninger, som kan være omfattet af anvendelsesområdet for en af de omhandlede undtagelser, på ingen måde utænkelig.

142 Eftersom en database på grund af sin beskaffenhed giver mulighed for individuel adgang til hver enkelt oplysning, som den indeholder (jf. præmis 85-87 ovenfor), er det klart, at det ved denne undersøgelse er tilstrækkeligt at identificere en enkelt oplysning, der falder ind under en af undtagelserne til retten til aktindsigt, for at kunne konkludere, at der ikke kan gives aktindsigt i samtlige oplysninger indeholdt i databasen.

143 I et sådant tilfælde påhviler det dernæst ECB at undersøge, om der kan gives delvis aktindsigt i medfør af artikel 4, stk. 6, i afgørelse 2004/258.

144 I denne henseende bemærkes, at det fremgår af selve ordlyden af denne bestemmelse, at ECB er forpligtet til at undersøge, om der skal gives delvis aktindsigt i de dokumenter, der er omfattet af en begæring om aktindsigt, idet et eventuelt afslag skal begrænses til alene at vedrøre de oplysninger, der er omfattet af de omhandlede undtagelser. ECB skal give en sådan delvis aktindsigt, hvis det formål, der forfølges af denne institution, når den giver afslag på aktindsigt i dokumentet, kan nås, såfremt den blot overstreger de passager eller de oplysninger, der vil kunne skade den offentlige interesse, som beskyttes (jf. analogt dommen i sagen WWF European Policy Programme mod Rådet, nævnt i præmis 81 ovenfor, præmis 50).

145 Det er netop i et sådant tilfælde, at de forskellige søgeværktøjer, som en elektronisk database er udstyret med, og i sidste ende databasens operative software får en særlig betydning. Det er således disse værktøjer, som giver ECB mulighed for — eventuelt efter et uformelt samråd i henhold til artikel 6, stk. 3, i afgørelse 2004/258 med den, der har fremsat begæringen — at identificere og udlevere de oplysninger til den pågældende, som vedkommende har interesse i, med undtagelse af enhver oplysning, der falder ind under en af undtagelserne i afgørelsens artikel 4.

146 Det samme gør sig gældende for en begæring, der kræver, at ECB foretager en søgning i sine databaser og udleverer resultatet af denne søgning, idet den i det væsentlige udgør en begæring om delvis aktindsigt i et dokument (dvs. samtlige oplysninger indeholdt i databasen).

147 Det er ganske vist korrekt, at delvis aktindsigt er anført i artikel 4, stk. 5, i afgørelse 2004/258 som en løsning, der skal anvendes, når det er umuligt at give fuldstændigt medhold i en begæring om aktindsigt. Da personerne omfattet af afgørelsens artikel 2, stk. 1, i princippet har en ret til aktindsigt i ethvert dokument indehavet af ECB som helhed, kan de imidlertid som det mindre i det mere alene anmode om delvis aktindsigt i et sådant dokument.

148 En sådan begæring om delvis aktindsigt skal være i overensstemmelse med reglerne i artikel 6, stk. 1, i afgørelse 2004/258 med de nødvendige tilpasninger som følge af den omstændighed, at den kun vedrører en del af et dokument. Begæringen skal således indeholde en tilstrækkeligt præcis identifikation af ikke alene det dokument som omhandlet i afgørelsens artikel 3, litra a), som er genstand for begæringen, men også den del af dokumentet, der anmodes om adgang til. Eventuelle vanskeligheder i denne henseende for den, der har fremsat begæringen, vil imidlertid kunne imødegås ved anvendelsen af bestemmelserne i afgørelsens artikel 6, stk. 2 og 3.

149 Desuden bemærkes, at selv om en database som følge af sin beskaffenhed giver en lang række muligheder for at få delvis aktindsigt i netop de oplysninger, der kan have interesse for den, der har fremsat begæringen, skal der ligeledes tages hensyn til den betragtning, der er nævnt i præmis 128 ovenfor, hvorefter en begæring om aktindsigt kun kan omfatte et eksisterende dokument og følgelig ikke kan have til formål, at der skal oprettes et nyt dokument (jf. i denne retning og analogt dommen i sagen WWF European Policy Programme mod Rådet, nævnt i præmis 81 ovenfor, præmis 76). En begæring om aktindsigt, der vil kræve, at ECB opretter et nyt dokument — selv om det er på grundlag af oplysninger, der allerede fremgår af eksisterende dokumenter opbevaret af ECB — udgør ikke en begæring om delvis aktindsigt og falder uden for rammerne af afgørelse 2004/258.

150 Overført på tilfældet med databaserne indebærer sidstnævnte betragtning, at ECB i et tilfælde, hvor Banken modtager en begæring om aktindsigt, som har til formål at opnå, at den skal foretage en søgning i en af sine databaser efter bestemte parametre defineret af den, der har fremsat begæringen, er forpligtet til, med forbehold for en eventuel anvendelse af artikel 4 i afgørelse 2004/258, at imødekomme denne begæring, såfremt den søgning, der er anmodet om, kan foretages ved at benytte de søgeværktøjer, der er til rådighed i denne database.

151 Som allerede anført (jf. præmis 117 ovenfor), er forskellige fremstillinger af alle de oplysninger, der er indeholdt i en sådan database, mulige som følge af de komplekse forbindelser, der inde i en database forbinder hver enkelt oplysning med flere andre oplysninger. Det er ligeledes muligt kun at vælge en del af de oplysninger, der er inkluderet i en sådan fremstilling, og udelade de øvrige.

152 Derimod kan det ikke i forbindelse med en begæring om aktindsigt i dokumenter fremsat på grundlag af afgørelse 2004/258 kræves af ECB, at den skal udlevere en del af eller alle de oplysninger, der er indeholdt i en af dens databaser, klassificeret i henhold til et skema, der ikke findes i denne database. En sådan begæring vil faktisk have til formål, at der skal oprettes et nyt »dokument« og falder derfor udenfor rammerne af anvendelsesområdet for nævnte afgørelse. Det, der anmodes om med en sådan begæring, er nemlig ikke en delvis aktindsigt i en klassificering, der kan foretages ved hjælp af de værktøjer, som ECB har til rådighed i den pågældende database (og i den forstand en allerede eksisterende klassificering), men at der skabes en ny klassificering og dermed et nyt dokument som omhandlet i afgørelsens artikel 3, litra a).

153 Det må derfor på baggrund af disse betragtninger konstateres, at det i forbindelse med en begæring om delvis aktindsigt i et dokument er et korrekt standpunkt, der er gjort gældende af Kongeriget Danmark og Republikken Finland (henholdsvis præmis 59 og 62 ovenfor), hvorefter alt det, der kan uddrages af en database ved at foretage en normal eller en rutinemæssig søgning, kan gøres til genstand for en begæring om aktindsigt fremsat på grundlag af afgørelse 2004/258.

154 For det fjerde kan det argument, der er anført af ECB og Kommissionen, vedrørende den omstændighed, at det angiveligt vil være umuligt at katalogisere en database i et dokumentregister som det, der er omhandlet i artikel 11 i forordning nr. 1049/2001, heller ikke tiltrædes.

155 Det må først konstateres, at afgørelse 2004/258 til forskel fra forordning nr. 1049/2001 ikke træffer bestemmelse om, at ECB skal oprette et sådant register. Det skal desuden bemærkes, at den forpligtelse til at oprette et register, der følger af artikel 11 i forordning nr. 1049/2001, har til formål at gøre borgernes udnyttelse af deres rettigheder i henhold til denne forordning effektiv (jf. i denne retning dommen i sagen Williams mod Kommissionen, nævnt i præmis 29 ovenfor, præmis 72). Det er derfor tvivlsomt, om den omstændighed, at det er vanskeligt eller tilmed umuligt at lade et givet materiale fremgå af dette register, kan udgøre et tilstrækkeligt argument for at konkludere, at materialet ikke er et dokument som omhandlet i afgørelsens artikel 3, litra a).

156 Under alle omstændigheder synes det ikke at give anledning til særlige vanskeligheder at registrere en database i et sådant register med angivelse af de oplysninger, der er angivet i artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001. Denne bestemmelse kræver på ingen måde, at denne registrering tilpasses, hver gang der tilføjes en oplysning til databasen eller slettes en oplysning fra den. En sådan tilpasning er højst nødvendig i tilfælde af en mere omfattende ændring af indholdet af en database. Registreringen af en database i et register kan i øvrigt opdateres med rimelige intervaller med henblik på bedst at afspejle det aktuelle indhold i databasen.

157 Det følger i det hele af ovenstående, at kvalifikationen af alle de oplysninger, der er indeholdt i en database, som et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258 ikke giver anledning til uovervindelige praktiske vanskeligheder, og at ECB's og Kommissionens argumenter for det modsatte følgelig må forkastes.

— Argumenterne vedrørende forarbejderne til forordning nr. 1049/2001 og de øvrige dokumenter, der er påberåbt af parterne

158 Der skal foretages en undersøgelse af argumenterne vedrørende forarbejderne til forordning nr. 1049/2001 og de øvrige dokumenter, der er påberåbt af parterne.

159 For det første kan der ikke udledes nogen relevant lære af de dokumenter vedrørende forordning nr. 1049/2001's tilblivelseshistorie, som Kommissionen har henvist til og fremlagt. Ikke alene omhandler disse dokumenter nemlig ikke specifikt databaser, men de henviser til definitioner på begrebet »dokument«, som er forskellige fra den definition, der i sidste ende blev vedtaget, og som fremgår af artikel 3, litra a), i forordning nr. 1049/2001.

160 For det andet ville Kommissionens forslag i dokumentet KOM(2008) 0229 endelig — COD 2008/0090 om at tilføje en præcisering til nævnte definition, hvorefter »data, der opbevares i elektroniske behandlings- og søgesystemer, er dokumenter, hvis de kan hentes i form af et udskrift eller en elektronisk kopi ved hjælp af de værktøjer, der er tilgængelige til udnyttelse af systemet«, hvis det var blevet vedtaget, i det væsentlige føre til samme resultat som de betragtninger, der er anført i præmis 146-153 ovenfor. Forslaget kan følgelig ikke rejse tvivl om gyldigheden af disse betragtninger, for så vidt som det med rimelighed kan anføres, at forslaget alene har til formål at tydeliggøre det, der allerede indirekte, men nødvendigvis, må følge af den nuværende formulering af definitionen på begrebet »dokument« i forordning nr. 1049/2001 og i afgørelse 2004/258. Det forholder sig på samme måde med Kommissionens grønbog, som ECB har henvist til (jf. præmis 79 ovenfor), hvori det fastslås, at status for de oplysninger, som findes i databaser, skal præciseres, og der foreslås en løsning i samme retning som den, der er omhandlet i ovennævnte forslag fra Kommissionen.

161 For det tredje er der i den rapport fra Kommissionen om gennemførelsen af principperne i nævnte forordning, som ECB har henvist til, alene tale om en gentagelse hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt en database udgør et »dokument« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i forordning nr. 1049/2001, af standpunktet om, at en database ikke er et »dokument«, for så vidt som den ikke indeholder »dokumenter«. Dette standpunkt er allerede blevet behandlet og forkastet (jf. præmis 105-118 ovenfor).

162 Hvad for det fjerde angår ombudsmandens rapport, som ECB har henvist til (jf. præmis 79 ovenfor), bemærkes, at det er med urette, at ECB har anført, at ombudsmanden udtrykkeligt har medgivet, at definitionen på begrebet »dokument« i forordning nr. 1049/2001 ikke omfatter oplysninger indeholdt i databaser. I den pågældende rapport fastslår ombudsmanden blot, at oplysninger indeholdt i en database »ikke klart er omfattet af anvendelsesområdet« for bestemmelserne vedrørende offentlighedens aktindsigt i dokumenter. I øvrigt anførte ombudsmanden, at det ikke inden for rammerne af klage 1693/2005/PB, som er anført af Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige (jf. præmis 62 ovenfor), var påkrævet, at han tog stilling til dette spørgsmål.

163 Følgelig må det fastslås, at der ikke i de dokumenter, der er nævnt i præmis 159-162 ovenfor, findes argumenter, som taler imod kvalifikationen af alle de oplysninger, der er indeholdt i en database, som et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258.

— Konklusioner

164 Det fremgår af samtlige ovenstående betragtninger, at en bogstavelig fortolkning af definitionen på begrebet »dokument« i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258 fører til den konklusion, at alle de oplysninger, der er indeholdt i en database, udgør et

dokument i denne bestemmelses forstand, og at ingen praktiske overvejelser og ingen af de forskellige dokumenter, der er påberåbt af parterne, ændrer noget ved denne konklusion.

165 Desuden er konklusionen om, at alle de oplysninger, der er indeholdt i en database, udgør et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, ligeledes i overensstemmelse med det formål om en udvidet adgang til ECB's dokumenter, der er anført i tredje betragtning til afgørelsen, hvorefter »[a]dgangen til ECB's dokumenter bør udvides«.

166 I modsætning til, hvad ECB har gjort gældende (jf. præmis 66 ovenfor), er hverken den omstændighed, at artikel 255 EF og forordning nr. 1049/2001 ikke finder anvendelse på ECB, eller formålene med den særlige ordning for aktindsigt i ECB's dokumenter til hinder for denne fortolkning af artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258. Det er korrekt, at tredje betragtning til afgørelsen, der er nævnt i præmis 165 ovenfor, ligeledes henviser til, at det samtidig er nødvendigt at beskytte »ECB's og de nationale centralbankers […] uafhængighed […] samt fortroligheden af bestemte anliggender, som er specifikke for udførelsen af ECB's opgaver […]«. Selv om denne nødvendighed kan begrunde vedtagelsen af specifikke undtagelser til retten til aktindsigt i ECB's dokumenter, herunder navnlig dem, der er omfattet af afgørelsens artikel 4, stk. 1, litra a), første og fjerde led, kan den på ingen måde give adgang til en fortolkning af afgørelsens artikel 3, litra a), der går imod bestemmelsens ordlyd. Hvad angår ECB's argument om, at artikel 255 EF og forordning nr. 1049/2001 ikke finder anvendelse, bemærkes dels, at konklusionen i præmis 164 ovenfor er støttet på de ord, der er anvendt i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, uden nogen henvisning til artikel 255 EF eller til forordning nr. 1049/2001, dels, at ECB selv i anden betragtning til afgørelsen under alle omstændigheder har henvist til den fælles erklæring vedrørende forordning nr. 1049/2001, hvorved »de øvrige EU-institutioner og -organer [opfordres] til at vedtage interne bestemmelser om aktindsigt, hvorved der tages hensyn til

forordningens principper og begrænsninger« med henblik på at fastslå, at »[r]eglerne om aktindsigt i ECB's dokumenter […] bør ændres i overensstemmelse hermed«.

167 Konklusionen om, at alle de oplysninger, der er indeholdt i en database, udgør et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, giver i sig selv mulighed for at fastslå, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl og skal annulleres.

168 Den anfægtede afgørelses begrundelse hviler således i det hele på den forudsætning, at alle de oplysninger, der er indeholdt i en database, ikke udgør et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258.

169 Det er således kun, såfremt denne forudsætning kunne tiltrædes, at sagsøgerens begæring om aktindsigt kunne afvises med den begrundelse, at »udskrifter« fra de af ECB's databaser, som var omfattet af sagsøgerens begæring, ikke fandtes »som selvstændige dokumenter«. Som ECB og Kommissionen med rette har gjort gældende (jf. præmis 73 ovenfor), skal denne betragtning i den anfægtede afgørelse ikke forstås således, at det ifølge ECB alene var dokumenter i papirform, der var omfattet af definitionen på begrebet »dokument« i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, hvilket helt åbenlyst ville være i modstrid med denne bestemmelses ordlyd. Betragtningen skal nærmere forstås således, at oplysningerne ikke udgør »dokumenter«, så længe de er indeholdt i en database, og at de først opnår denne klassificering, når de uddrages af databasen for at blive samlet i et andet — printet eller printbart — dokument.

170 Denne samme forudsætning ligger ligeledes til grund for ECB's tilkendegivelse i den anfægtede afgørelse, hvorefter sagsøgerens begæring om aktindsigt ikke kunne efterkommes ved »et simpelt udtræk«, men ville kræve en »systematisering« og »en

supplerende analyse«, som ville falde uden for rammerne af den ordning for aktindsigt i ECB's dokumenter, der er indført ved afgørelse 2004/258. Den omstændighed, at denne del af den anfægtede afgørelses begrundelse indledes med ordet »[f]ølgelig«, bekræfter denne konklusion.

171 Denne del af den anfægtede afgørelse kan ikke fortolkes på nogen anden måde. Det følger ganske vist af betragtningerne i præmis 145-153 ovenfor, at ECB er berettiget til at give afslag på en begæring om aktindsigt i oplysninger indeholdt i en af Bankens databaser, når det vil være umuligt for den som følge af, at de søgeværktøjer, der er tilgængelige for denne database, er utilstrækkelige eller uegnede, at uddrage de oplysninger, der er anmodet om i begæringen om aktindsigt, og udlevere dem til den, der har fremsat begæringen.

172 Det følger imidlertid af de samme betragtninger, at ECB, inden den afslår en begæring om aktindsigt med en sådan begrundelse, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2 og 3, i afgørelse 2004/258 skal rådføre sig med den, der har fremsat begæringen. I denne sammenhæng skal ECB kort forklare den pågældende om de forskellige søgemuligheder i den relevante database og give vedkommende mulighed for i givet fald at præcisere eller ændre sin begæring med henblik på nærmere at angive de oplysninger, der vil kunne have interesse for den pågældende, som kan uddrages af den relevante database ved hjælp af de søgeværktøjer, der er til rådighed for denne database.

173 Selv hvis det efter et sådant samråd fortsat er umuligt ved hjælp af de søgeværktøjer, der er til rådighed, at lokalisere de oplysninger, der er omfattet af begæringen om aktindsigt, skal ECB desuden i sin afgørelse om afslag på begæringen om aktindsigt kort redegøre for de grunde, som er knyttet til den tekniske konfigurering af den omhandlede database, og som indebærer, at det ikke er muligt for ECB at imødekomme begæringen. Det må konstateres, at en sådan redegørelse helt savnes i den anfægtede afgørelse.

174 Følgelig skal tilkendegivelsen i den anfægtede afgørelse om, at sagsøgerens begæring om aktindsigt ikke kunne efterkommes ved »et simpelt udtræk«, ikke forstås således, at de oplysninger, der var omfattet af denne begæring, ikke kunne uddrages af den relevante database i forbindelse med en normal søgning foretaget ved hjælp af de værktøjer, der var til rådighed i denne henseende.

175 Hvad endelig angår ECB's tilkendegivelse i den anfægtede afgørelse om, at »[d]enne procedure [dvs. systematiseringen og de supplerende analyser af oplysningerne] ville indebære en væsentlig arbejdsbyrde«, bemærkes, at tilkendegivelsen ikke kan anses for at udgøre en selvstændig begrundelse for afslaget på sagsøgerens begæring om aktindsigt, men alene en sidebemærkning uden direkte forbindelse med nævnte afslag.

176 Dette er så meget desto mere tilfældet, som en henvisning til den »væsentlige arbejdsbyrde«, der er nødvendig for at imødekomme en begæring om aktindsigt støttet på afgørelse 2004/258, som det fremgår af betragtningerne i præmis 121-124 ovenfor og den deri nævnte retspraksis, i sig selv er klart utilstrækkelig til at begrunde et afslag på begæringen.

177 Ifølge samme betragtninger vil et sådant afslag, der kun rent undtagelsesvist kan gives, medføre en forpligtelse for den berørte institution til at føre bevis for omfanget af det nødvendige arbejde, hvilket på ingen måde er sket i den anfægtede afgørelse, og skal efterfølges af en indsats med hensyn til at søge at nå frem til »en rimelig løsning« med den, der har fremsat begæringen, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i afgørelse 2004/258, hvilket ikke har været tilfældet i den foreliggende sag.

178 Det følger heraf, at afslaget på sagsøgerens begæring om aktindsigt snarere er støttet på antagelsen om, at systematiseringen og den supplerende analyse af oplysninger indeholdt i en database ikke er omfattet af anvendelsesområdet for afgørelse 2004/258, en antagelse, der for sin del hviler på den forudsætning, at de pågældende oplysninger,

for så vidt som de er indeholdt i en database, ikke udgør et dokument i denne afgørelses forstand. Denne forudsætning er imidlertid i modstrid med konklusionen i præmis 164 ovenfor og er følgelig fejlagtig, således at den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl.

179 For så vidt angår spørgsmålet, om en database »som sådan« udgør et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258, bemærkes for det første, at sagsøgerens begæring om aktindsigt til en vis grad var tvetydig, eftersom der ikke klart var sondret mellem indholdet af databaserne, dvs. oplysningerne, og selve databaserne (jf. præmis 96-99 ovenfor). Det er således på ingen måde sikkert, at sagsøgeren søgte at opnå aktindsigt i »selve« databaserne, som Kommissionen har gjort gældende (jf. præmis 74 ovenfor). Det fremgår under alle omstændigheder såvel af sagsøgerens tilkendegivelser i replikken, hvorefter hans begæring om aktindsigt omfattede »rådata«, som af hans mundtlige forklaringer under retsmødet (jf. henholdsvis præmis 98 og 99 ovenfor), at det bestemt var et af hans formål, eller måske tilmed hans primære formål, at opnå aktindsigt i oplysningerne indeholdt i ECB's databaser, selv om det medgives, at dette ikke var det eneste formål med hans begæring om aktindsigt.

180 For det andet bemærkes, at sagsøgeren i sin begæring om aktindsigt åbenlyst er gået ud fra den forudsætning, at der fandtes specifikke databaser indehavet af ECB, som havde til formål at fungere som basis for udarbejdelsen af rapporterne. ECB har først for Retten påvist ved en redegørelse, som på ingen måde er bestridt af sagsøgeren, at denne forudsætning er fejlagtig (jf. præmis 32-34 ovenfor).

181 Selv om ECB's supplerende forklaringer på ingen måde giver grundlag for at antage, at sagsøgeren ikke har interesse i at nedlægge påstand om annullation af den anfægtede afgørelse (jf. præmis 35 ovenfor), skal de alligevel tages i betragtning ved fastlæggelsen af, hvorledes sagsøgerens begæring om aktindsigt kunne være blevet behandlet.

182 Uanset hvilken præcis formulering sagsøgeren har anvendt i sin begæring om aktindsigt, står det, henset til ECB's supplerende forklaringer, således klart, at der ikke fandtes en selvstændig database, der »som sådan« kunne være omfattet af denne begæring. Det fremgår snarere af nævnte forklaringer, at de oplysninger, som sagsøgeren har interesse i, er indeholdt i flere af ECB's databaser, som også indeholder andre oplysninger, der ikke har interesse for sagsøgeren. I denne henseende bemærkes, at sagsøgeren i replikken har præciseret, at han alene er interesseret i oplysninger vedrørende personer, der faktisk er tiltrådt en stilling ved ECB, og ikke oplysninger vedrørende kandidater, der ikke har opnået ansættelse.

183 Det følger af alle de ovenstående betragtninger, at det ikke er nødvendigt i forbindelse med nærværende sag at tage stilling til, om en af ECB's databaser »som sådan« kan være genstand for en begæring om aktindsigt indgivet på grundlag af afgørelse 2004/258. Eftersom der ikke eksisterer en enkelt database hos ECB, som sagsøgeren i kraft af sin begæring vil kunne opnå adgang til »som sådan«, er betragtningen om, at alle de oplysninger, der er indeholdt i en database, udgør et dokument som omhandlet i nævnte afgørelses artikel 3, litra a), tilstrækkelig til at give sagsøgeren mulighed for som svar på hans begæring om aktindsigt og med forbehold for, at en af undtagelserne til retten til aktindsigt i afgørelsens artikel 4 finder anvendelse, at få adgang til både de præcise oplysninger, som han er interesseret i, og til brugen — på de i præmis 146-153 ovenfor angivne betingelser — af de værktøjer, der er til rådighed for de forskellige databaser indehavet af ECB, som indeholder disse oplysninger. Hvad nærmere angår disse værktøjer kan sagsøgeren få adgang til at gøre brug af dem i den forstand, at han kan anmode ECB om at gøre brug af værktøjerne med henblik på at foretage søgninger i sine databaser på grundlag af kriterier, som sagsøgeren selv definerer, hvis resultater ECB derefter udleverer til ham (jf. præmis 150 ovenfor).

184 Uden at det er nødvendigt at behandle de øvrige anbringender, som sagsøgeren har påberåbt sig til støtte for sin påstand om annullation, skal det andet anbringende derfor tages til følge og den anfægtede afgørelse annulleres.

3. *Erstatningspåstanden*

Parternes argumenter

185 Sagsøgeren har gjort gældende, at ECB's afslag på at give ham adgang til de databaser, der var omfattet af hans begæring om aktindsigt, forsinker færdiggørelsen af hans doktorafhandling, som han skal forsvare inden den 1. februar 2011. Desuden har sagsøgeren bestridt ECB's argument om, at påstanden om erstatning ikke kan antages til realitetsbehandling.

186 ECB har gjort gældende, at påstanden om erstatning ikke opfylder kravene i artikel 21 i Domstolens statut og procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), og skal afvises. Stævningen indeholder ingen angivelse af nogen årsagsforbindelse mellem ECB's påståede retsstridige adfærd og det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt. Desuden er der ikke ført bevis for påstanden, og sagsøgeren har begrænset sig til at tilkendegive, at den anfægtede afgørelse forhindrer ham i at komme videre med udarbejdelsen af sin doktorafhandling.

187 ECB har tilføjet, at den har imødekommet flere andre begæringer om aktindsigt indgivet af sagsøgeren. Sagsøgeren burde således være i besiddelse af tilstrækkeligt materiale til at udarbejde sin afhandling, og der har ikke været tale om systematisk afslag på sagsøgerens begæringer. I øvrigt har sagsøgeren ikke redegjort for, på hvilken måde det forhold, at han ikke har kunnet få adgang til de omhandlede databaser, har forhindret ham i at komme videre med udarbejdelsen af sin doktorafhandling.

Rettens bemærkninger

188 Indledningsvis bemærkes, at det følger af artikel 288, stk. 2, EF, som finder anvendelse på de i hovedsagen omhandlede faktiske omstændigheder, der fandt sted, inden at Lissabontraktaten trådte i kraft den 1. december 2009, at Det Europæiske Fællesskab i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skal erstatte skader forvoldt af dets institutioner eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv. Det præciseres i samme bestemmelses stk. 3, at stk. 2 finder anvendelse på samme vilkår på skader forvoldt af ECB eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv. På trods af, at det følger af artikel 107, stk. 2, EF, at ECB har status som juridisk person, bestemmer artikel 288, stk. 2 og 3, at det er Fællesskabet (og fra og med Lissabontraktatens ikrafttræden Den Europæiske Union, som ifølge artikel 1, tredje afsnit, tredje punktum, TEU er trådt i stedet for og har efterfulgt Fællesskabet), der skal erstatte skader forvoldt af ECB (Rettens kendelse af 5.9.2007, sag T-295/05, Document Security Systems mod ECB, Sml. II, s. 2835, præmis 76).

189 Det følger af fast retspraksis, at en række betingelser skal være opfyldt, for at Fællesskabet kan ifalde ansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 288, stk. 2, EF, nemlig at den adfærd, der lægges institutionerne til last, har været retsstridig, at der er indtrådt et tab, og at der er årsagssammenhæng mellem den foreholdte adfærd og det påståede tab (jf. Rettens dom af 27.11.2007, forenede sager T-3/00 og T-337/04, Pitsiorlas mod Rådet og ECB, Sml. II, s. 4779, præmis 290 og den deri nævnte retspraksis).

190 Hvad angår den første betingelse kræves det ifølge retspraksis, at det er godtgjort, at der foreligger en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som har til formål at tillægge borgerne rettigheder (Domstolens dom af 4.7.2000, sag C-352/98 P, Bergaderm og Goupil mod Kommissionen, Sml. I, s. 5291, præmis 42). Hvad angår

kravet om, at tilsidesættelsen skal være tilstrækkelig kvalificeret, er det afgørende kriterium herfor, om den pågældende institution åbenbart og groft har overskredet grænserne for sine skønsbeføjelser. Såfremt institutionen har et stærkt begrænset eller intet skøn, kan selve den omstændighed, at der er begået en overtrædelse af fællesskabsretten, i sig selv godtgøre, at der foreligger en tilstrækkelig kvalificeret overtrædelse (dommen i sagen Pitsiorlas mod Rådet og ECB, nævnt i præmis 189 ovenfor, præmis 291 og den deri nævnte retspraksis).

191 Hvad angår betingelsen om årsagsforbindelse kan Unionen kun gøres ansvarlig for tab, som er en tilstrækkeligt direkte følge af den pågældende institutions retsstridige adfærd (jf. dommen i sagen Pitsiorlas mod Rådet og ECB, nævnt i præmis 189 ovenfor, præmis 292 og den deri nævnte retspraksis).

192 Endvidere skal der foreligge et faktisk tab, som skal være sikkert, og tabet skal kunne opgøres. Derimod kan der ikke ydes erstatning for et rent hypotetisk og ubestemt tab. Det påhviler sagsøgeren at føre bevis for tabets indtræden og omfang (jf. dommen i sagen Pitsiorlas mod Rådet og ECB, nævnt i præmis 189 ovenfor, præmis 293 og 294 og den deri nævnte retspraksis).

193 Hvis en af disse betingelser ikke er opfyldt, må sagsøgte i det hele frifindes, uden at det er nødvendigt at undersøge de øvrige betingelser (jf. dommen i sagen Pitsiorlas mod Rådet og ECB, nævnt i præmis 189 ovenfor, præmis 295 og den deri nævnte retspraksis).

194 Endelig skal stævningen i henhold til procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), angive søgsmålets genstand og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene. En stævning,

hvori der nedlægges påstand om betaling af erstatning for et tab forvoldt af en fællesskabsinstitution, skal for at opfylde disse krav indeholde de elementer, der gør det muligt bl.a. at identificere det tab, sagsøgeren hævder at have lidt, samt karakteren og størrelsen af dette tab (Domstolens dom af 5.10.1999, sag C-327/97 P, Apostolidis m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 6709, præmis 37).

195 I den foreliggende sag har sagsøgeren til støtte for sin påstand om erstatning gjort gældende, at færdiggørelsen af hans doktorafhandling vil blive forsinket som følge af, at ECB har meddelt ham afslag på aktindsigt i de databaser, der er omfattet af hans begæring herom, og desuden at den videnskabelige kvalitet af den færdige afhandling vil blive påvirket negativt som følge heraf.

196 Det må derfor konstateres, at sagsøgeren med sin påstand om erstatning i det væsentlige søger at opnå erstatning for et ikke-økonomisk tab, der angiveligt er en følge af vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, og at sagsøgeren i tilstrækkelig grad har identificeret karakteren og størrelsen af dette tab i stævningen. Det følger heraf, at påstanden i modsætning til, hvad ECB har gjort gældende, kan antages til realitetsbehandling.

197 Indholdsmæssigt er påstanden imidlertid fremsat for tidligt og skal af denne grund forkastes (jf. i denne retning Rettens dom af 18.5.1995, sag T-478/93, Wafer Zoo mod Kommissionen, Sml. II, s. 1479, præmis 49 og 50, og af 15.12.1999, sag T-300/97, Latino mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 259, og II, s. 1263, præmis 95 og 101). I retsmødet erklærede sagsøgeren således som svar på et spørgsmål fra Retten, at forsvaret af hans doktorafhandling var blevet udskudt og var fastsat til september 2012. Sagsøgeren tilføjede, at denne udskydelse ikke alene skyldtes de manglende oplysninger, som han burde have haft adgang til, men også andre faktorer. Disse erklæringer blev taget til efterretning ved referatet af den mundtlige forhandling.

198 Eftersom den anfægtede afgørelse skal annulleres (jf. præmis 184 ovenfor), er ECB forpligtet til at genbehandle sagsøgerens begæring om aktindsigt. Det kan ikke på forhånd udelukkes, at ECB efter at have foretaget en sådan genbehandling giver sagsøgeren adgang til de oplysninger i Bankens databaser, som sagsøgeren angiveligt har brug for i forbindelse med udarbejdelsen af sin afhandling, og at dette sker i rette tid i forhold til forsvaret af denne afhandling i september 2012. Det kan heller ikke udelukkes, at ECB giver sagsøgeren helt eller delvist afslag på denne aktindsigt med en lovlig begrundelse. Det følger heraf, at Retten på nuværende tidspunkt ikke er i stand til at vurdere, hverken hvorvidt sagsøgeren vil lide et tab som følge af afslaget på hans begæring om aktindsigt i den anfægtede afgørelse, eller hvorvidt et sådant hypotetisk tab vil kunne tilskrives en ulovlig adfærd fra ECB's side.

199 På denne baggrund må erstatningspåstanden forkastes.

Sagens omkostninger

200 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da ECB i det væsentlige har tabt sagen, pålægges Banken i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom at betale sagens omkostninger.

201 Kongeriget Danmark, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Kommissionen bærer i henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Tredje Afdeling):

1) Den af Styrelsesrådet ved Den Europæiske Centralbank (ECB) trufne afgørelse, som blev meddelt Julien Dufour ved ECB's formands skrivelse af 2. september 2009, annulleres.

2) I øvrigt frifindes ECB.

3) ECB bærer sine egne omkostninger og betaler Julien Dufours omkostninger.

4) Kongeriget Danmark, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

Czúcz Labucka Gratsias

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 26. oktober 2011.

Underskrifter

Indhold

Retsforskrifter ..... II - 7739

Tvistens baggrund ..... II - 7748

Retsforhandlinger og parternes påstande ..... II - 7750

Påstanden om annullation ..... II - 7752

1. Formaliteten ..... II - 7752

Parternes argumenter ..... II - 7752

Rettens bemærkninger ..... II - 7755

2. Realiteten ..... II - 7758

Den anfægtede afgørelses begrundelse ..... II - 7759

Parternes argumenter ..... II - 7759

Rettens bemærkninger ..... II - 7759

Det andet anbringende vedrørende en retlig fejl derved, at ECB i den anfægtede afgørelse med urette fandt, at databaserne ikke udgjorde dokumenter som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258 ..... II - 7762

Parternes argumenter ..... II - 7762

Rettens bemærkninger ..... II - 7770

— Begrebet database ..... II - 7770

— Analyse af definitionen på begrebet »dokument« i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258 ..... II - 7772

— Genstanden for sagsøgerens begæring om aktindsigt ..... II - 7774

— Kvalifikationen af alle oplysninger i en database som et dokument som omhandlet i artikel 3, litra a), i afgørelse 2004/258 ..... II - 7776

— De påståede praktiske vanskeligheder ved en ret til aktindsigt i en institutions databaser ..... II - 7781

— Argumenterne vedrørende forarbejderne til forordning nr. 1049/2001 og de øvrige dokumenter, der er påberåbt af parterne ..... II - 7792

— Konklusioner ..... II - 7793

3. Erstatningspåstanden ..... II - 7800

Parternes argumenter ..... II - 7800

Rettens bemærkninger ..... II - 7801

Sagens omkostninger ..... II - 7804